Єдина Країна
Единая Страна

Крила України

Друкований орган Міністерства оборони України

№ 42 (809)

19 – 23 жовтня 2015 року

www.krula.com.ua

e-mail:krula_ukr@i.ua

Передплатний індекс – 22242

На варті неба України!

Перемогла молодість

Кубок “Крила України” забрали харків’яни

8-9 стор.

Магістр історичних наук, яка створила Центр підтримки аеророзвідки:

“Аеророзвідка – це найважливіше на війні, це очі!”

4 стор.

Відточили майстерність у полі

2 стор.

Американці та британці ознайомилися із етапами підготовки крилатих піхотинців

На базі Навчального центру Високомобільних десантних військ Збройних Сил України, що в Житомирі, пройшла робоча зустріч посадових осіб Командування українських ВДВ та Навчального центру на чолі із заступником командувача полковником Володимиром Івановим з делегацією Збройних сил Сполучених Штатів Америки та Великої Британії.

В ході робочого візиту відбувся брифінг, у рамках якого начальник Навчального центру ВДВ підполковник Святослав Щербина поділився досвідом підготовки особового складу. Зокрема, він доповів про досягнення в зборі, аналізі та опрацюванні нових навчальних методик, заснованих на передовому досвіді офіцерсько-сержантського інструкторського складу центру, здобутого з зоні проведення АТО.

2 стор.

Гаряча лінія “Крила України” (0432) 59-60-48 65-22-048

ЗУСТРІЧ

В рамках офіційного візиту до Грузії відбулася зустріч начальників Генеральних штабів Збройних сил України та Грузії

21 жовтня завершився офіційний візит до Грузії делегації Збройних Сил України, яку очолив начальник Генерального штабу – Головнокомандувач Збройних Сил України генерал армії України Віктор Муженко.

20 жовтня у Генеральному штабі Збройних сил Грузії відбулася офіційна зустріч начальника Генштабу Збройних Сил України зі своїм грузинським колегою генерал-майором Вахтангом Капанадзе.

Делегації Збройних сил України та Грузії обговорили актуальні питання безпеки, визначили подальші напрями двостороннього співробітництва у військовій сфері. Грузинську сторону було поінформовано стосовно поточного стану та перспектив проведення антитерористичної операції на сході України.

Також делегації взяли участь у церемонії покладання вінків до Меморіалу загиблих Героїв за єдність Грузії.

Українці відвідали Національний тренувальний центр "Крцанісі", де ознайомились із замислом і ходом міжвідомчих урядових командно-штабних навчань "Дідгорі – 2015". Головною метою цих навчань є удосконалення взаємодії між різними урядовими інститутами в кризовій і бойовій обстановках, покращення системи управління та контролю й підготовка штабів ЗС Грузії.

Окрім цього, начальник Генерального штабу Збройних Сил України відвідав медико-психологічний реабілітаційний центр Міністерства оборони Грузії у м. Церовані, в якому зараз отримують психологічну допомогу учасники АТО – військовослужбовці Збройних Сил та Національної гвардії України.

Генерал армії України Віктор Муженко подякував грузинській стороні за теплий прийом та гостинність, а також висловив вдячність за можливість направлення українських військовослужбовців на реабілітацію до Грузії.

СПІВПРАЦЯ

Американці та британці ознайомилися із етапами підготовки крилатих піхотинців

Закінчення. Початок на 1 стор.

Окремо було зазначено про ефективність двосторонньої співпраці з британськими колегами, результатом якої стало проведення спільних програм-тренінгів для інструкторів центру в липні, серпні та вересні. Були обговорені перспективи подальшої співпраці вже в розширеному міжнародному форматі, із залученням представників Збройних сил Сполучених Штатів Америки.

Після брифінгу іноземці відвідали загальновійськовий полігон ВДВ, де ознайомилися з матеріально-технічною базою, спостерігали за деякими етапами навчання, тренування та бойового злагодження як мобілізованих "крилатих піхотинців", так і військовослужбовців- контрактників бригад ВДВ.

Також гості розповіли про свій досвід побудови навчально-тренувальних циклів на полігонах своїх країн, систему й методологію підготовки.

Прес-служба Навчального центру ВДВ.

ТРЕНУВАННЯ

Відточили майстерність у полі

Курсанти випускних курсів факультету протиповітряної оборони Сухопутних військ Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба взяли участь в десятиденних тактичних навчаннях з бойовою стрільбою на базі одного з навчальних центрів.

– Подібні заняття проводяться з метою виконання бойових стрільб та набуття практичних навичок нашими курсантами-випускниками, які вже невдовзі приміряють лейтенантські погони та продовжать службу у частинах Збройних Сил України, – розповів ТВО начальника Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба, військовий льотчик першого класу генерал-майор Андрій Алімпієв.

Під час польового вишколу курсанти відпрацювали водіння бойових машин, тактичні заняття з розрахунками ЗУ-23 щодо здійснення маршу та заняття вогневих позицій, виконали стрільби із ЗУ-23, РПГ-7В, РПК, ПКМ, підствольного гранатомета тощо. Для ускладнення завдання деякі вправи з вогневої підготовки здійснили в русі з борту бронемашини та під час подолання перешкод.

Також під керівництвом інструкторів-спецпризначенців курсанти долали психологічну смугу, вивчали питання розвідки у місті, звільнення будівель, пересування по незнайомій місцевості, відбиття раптового нападу ДРГ.

Окрім цього, британські інструктори практично провели заняття з топографії, розвідки місцевості, пересування та ведення бою в населених пунктах.

НАВЧАННЯ

СКП із заходу вдало відпрацював на півдні

Підрозділи Повітряного командування "Захід" взяли участь у проведенні третього етапу навчань "Рішуча відповідь – 2015" під керівництвом начальника Генерального штабу – Головнокомандувача Збройних Сил України.

Для вдосконалення існуючої системи управління було проведено висування сил та засобів із західного регіону на південь України, а також розгортання у визначеному районі сумісного командного пункту протиповітряної оборони та авіації. На практиці були відпрацьовані питання розгортання елементів СКП, маскування, інженерного обладнання, забезпечення зв'язком силами та засобами польового вузла зв'язку. Крім того, було здійснено контроль повітряної обстановки в районі навчань. Повітряна розвідка району розгортання СКП, яка неодноразово проводилась літаками-розвідниками, показала, що жодного разу позиція СКП виявлена не була.

Як повідомив старший сумісного командного пункту полковник Ігор Левчук, ці заходи були необхідні для відпрацювання організації взаємодії з питань сумісного застосування засобів протиповітряної оборони та авіації Сухопутних військ та Повітряних Сил. Особовий склад із поставленими завданнями справився на оцінку "добре".

Ірина Баранова. м.Львів

ОГОЛОШЕННЯ

Командування Повітряних Сил Збройних Сил України оголошує конкурс на заміщення вакантної посади державного службовця провідного спеціаліста юридичної служби.

Вимоги до кандидатів:

наявність громадянства України;

володіння державною мовою;

повна вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста;

знання чинного законодавства з питань державної служби, основ державного управління та права, правил ділового етикету, правил та норм охорони праці та протипожежного захисту, порядку підготовки проектів нормативних документів, інструкції з діловодства;

знання матеріальної частини та експлуатація ПЕОМ на високому рівні, навики володіння програмами Microsoft Word, Microsoft Excel, Power Point, Corel Draw, Adobe Photoshop;

стаж роботи за фахом у державній службі на посаді спеціаліста 1 категорії не менше 3 років або в інших сферах управління не менше 5 років.

Документи приймаються за адресою: 21007 м. Вінниця вул. Червоноармійська, буд. 105, військова частина А0287. Довідки за телефоном: (0432)-596-910.

АКЦІЯ

У Маріуполі з'явилася Алея захисників

На минулих вихідних в Маріуполі відкрили "Алею гордості Маріуполя". До акції долучилися представники групи цивільно-військового співробітництва сектору М та військовослужбовці підрозділу морської піхоти. Ініціатором створення алеї виступила громадська організація "Надія майбутнього країни".

– У 2014 році під шум працюючих "Градів" ми вийшли і змогли посадити 1000 саджанців ясеня в першій Обереговій лінії парку "Родина", яка знаходиться від Широкино в 15 км по прямій лінії. В 2015 році за екологічним планом ми продовжуємо висадку дерев. Цієї осені ми запланували дати життя 1600 саджанцям, – розповідають організатори.

Самі ж представники групи ЦВС та морської піхоти з ентузіазмом взялися до роботи, і в результаті військовослужбовцями було посаджено 267 дерев.

– Ми завжди тільки "за" введення таких чудових традицій. Це гарний приклад для озеленення інших населених пунктів України. З нашою допомогою жителі міста зможуть насолодитися всією красою парку уже через 5 років, – розповідає учасник акції від групи ЦВС Олександр Жердьов.

Загалом, за участю військових, волонтерів, медиків та вчителів за один день було посаджено 400 ясенів та 240 саджанців пірамідальної тополі, які надали представники організації. Таким чином виникли алеї соціальних працівників, міської адміністрації, медичних працівників, вчителів та гостей міста.

На завершення акції всіх учасників чекав сюрприз від військовослужбовців ЗС України – справжня польова кухня зі смачною кашею та чаєм.

Як стверджують організатори, основна мета акції – передати ідею будівництва сімейних парків 16-ти містам України, де буде алея героїв, що загинули, захищаючи Батьківщину. За планами активістів, найближчим часом в Маріуполі має з'явитися ще 15 таких алей. Вони будуть розміщені на площі в п'ять гектар.

Ярослава Марченко. "Крила України". Із зони АТО.

ОФІЦІЙНО

Необхідності в мобілізації зараз немає

Відповідаючи на запитання представників ЗМІ в Івано-Франківську, Президент України нагадав, що чергову хвилю мобілізації було завершено у вересні. "Нам нарешті вдалося припинити вогонь. Режим припинення вогню працює", – наголосив Петро Порошенко.

Втім, він зазначив, що Збройні Сили мають бути напоготові. "У разі виникнення загроз ми публічно про це оголосимо", – сказав про мобілізацію Глава держави.

Також Петро Порошенко повідомив, що до кінця року відбудеться черговий призов до лав Збройних Сил, але новобранці не будуть направлятися у зону антитерористичної операції.

ПРОПОЗИЦІЯ

Уряд внесе до Парламенту подання про призначення Міністра у справах учасників АТО

Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк звернувся до Міноборони, МВС та неурядових організацій надати пропозиції щодо призначення Міністра у справах учасників АТО без створення відповідного міністерства. Про це Глава Уряду заявив на засіданні Кабінету Міністрів у середу, 21 жовтня.

Він нагадав, що відповідно до закону України про Кабінет Міністрів України, в Прем'єр-міністра є конституційні повноваження щодо внесення до Парламенту кандидатур двох міністрів без створення відповідних міністерств: "Це запровадження політичних посад міністрів без створення міністерства, які мають право виконувати як організаційні, адміністративні, так і політичні функції".

Він підкреслив, що в День захисника України разом із Міністром внутрішніх справ мав зустріч із керівним складом Головного управління Національної гвардії України: "Піднімалося безліч питань щодо медичної, психологічної реабілітації учасників антитерористичної операції, щодо реального захисту тих людей, які захищали і захищають Україну".

"Публічно звертаюся до парламентської коаліції, Міністра оборони, Міністра внутрішніх справ України, до неурядових організацій і всіх членів Уряду надати пропозиції щодо призначення Міністра у справах учасників АТО, який би здійснював координацію роботи з медичної, психологічної і соціальної реабілітації для 131 тисячі учасників антитерористичної операції, які отримали відповідний статус", – наголосив Арсеній Яценюк.

Такий Міністр, як зазначив Глава Уряду, матиме повноваження щодо координації діяльності Міністерства оборони, Міністерства внутрішніх справ, Міністерства охорони здоров'я, Міністерства регіонального розвитку, будівництва та ЖКГ, Міністерства соціальної політики з тією метою, щоби всі пільги, які визначені законодавством – як соціальні, медичні, так і майнові – отримали всі учасники антитерористичної операції.

Після отримання відповідних пропозицій Глава Уряду внесе до Парламенту подання про призначення Міністра у справах учасників антитерористичної операції без створення відповідного Міністерства.

ПОЗИЦІЯ

Олександр Турчинов: "Росія підтверджує свій статус головної небезпеки в світі"

Наміри РФ збільшити свій військовий бюджет ще більш ніж на 4 мільярди доларів є свідченням того, що керівництво Росії не збирається припиняти свою політику військової ескалації та зовнішньої агресії. Про це заявив Секретар РНБО Олександр Турчинов.

За його словами, збільшення на тлі економічної кризи та зубожіння населення Росії військового бюджету РФ до 48 мільярдів доларів означає, що "Путін продовжує перетворювати РФ на глобальну військову загрозу".

"Так, Росія визначена головною військовою загрозою не тільки в Стратегії національної безпеки і у Воєнній доктрині України, аналогічної позиції дотримуються і наші стратегічні партнери", – сказав він, додавши, що у пріоритетах Національної військової стратегії США, яка була ухвалена нещодавно, агресивна політика РФ посіла перше місце серед загроз, випередивши потенційну небезпеку з боку міжнародного тероризму та таких "демократичних країн", як Іран і Північна Корея.

Секретар РНБО наголосив, що, враховуючи активне нарощування військового потенціалу РФ, в бюджеті України на наступний рік попри всі труднощі, не повинні зменшуватись видатки на сектор безпеки і оборони.

"Наше завдання – бути готовими дати відсіч агресору і звільнити захоплені території, а тому ми зобов'язані забезпечити армію найсучаснішими озброєнням та технікою, а наших військових – гідною зарплатнею", – зазначив він.

Олександр Турчинов також повідомив, що одразу після визначення Кабінетом Міністрів остаточних параметрів бюджету, РНБО затвердить оборонний бюджет та державне оборонне замовлення.

ВПК

Оборонне виробництво України зростає на 200-300 відсотків щороку

Виробничі можливості військово-промислового комплексу України стали перевищувати можливості державного бюджету купити цю техніку для Міністерства оборони. Про це в ефірі одного з українських каналів заявив генеральний директор Державного концерну "Укроборонпром" Роман Романов.

– На сьогодні українське оборонне виробництво, за результатами тільки 2014 року, наростило виробничі можливості 200-300%. За результатами роботи у 2015 році ми ще на такий же відсоток збільшили виробничі можливості. Тобто, сьогодні ми досягли того, що виробничі можливості військово-промислового комплексу вже стали перевищувати можливості бюджету купити цю техніку для Міністерства оборони, – сказав він.

ВЛАСНЕ ЖИТЛО

Понад 60 квартир отримали сім'ї бійців АТО на Дніпропетровщині

Більше 60 сімей бійців АТО Дніпропетровщини цьогоріч отримали ключі від власного житла. Ще близько 50 квартир виділять до кінця року. Про це повідомив радник голови Дніпропетровської облдержадміністрації Юрій Голик під час прес-конференції.

На Дніпропетровщині у черзі за власним житлом стояли 76 сімей учасників АТО. Це родини, які втратили близьку людину під час бойових дій на Донбасі, та бійці з I та II групами інвалідності. Цьогоріч з держбюджету на квартири для них виділили 42 млн грн, 29 млн грн вже надійшли до області.

"Ми придбали 28 квартир та один приватний будинок у Дніпропетровську та інших містах регіону. Відбирали ці помешкання ретельно, з урахуванням побажань сімей. Хотіли, щоб люди дійсно були задоволені тим, що для них купує влада", – розповів Юрій Голик.

Решту державних коштів область очікує отримати у листопаді та грудні. На них придбають 47 квартир.

"Можливо, хтось з бійців не знає про свої права. Часто буває, що хлопці замкнулися та не хочуть ні з ким розмовляти. Проте, якщо є житлові проблеми, – не слід зволікати. Таким захисникам обов'язково потрібно стати на квартирний облік. Як це зробити, можна уточнити у Центрі допомоги учасникам АТО", – наголосив радник.

Юрій Голик повідомив, що і наступного року сім'ї бійців зможуть отримати довгоочікуване житло. В бюджеті області передбачать 20 млн грн на добудову будинку по вул. Гетьманській. Понад півсотні квартир передадуть пільговикам, в числі яких й військові.

"Позиція керівника області Валентина Резніченка проста: ми живемо в мирному місті завдяки людям, які воювали на Донбасі. Якщо у них є якісь потреби, влада зобов'язана їх задовольнити на сто відсотків. І ми це робимо", – підсумував він.

Загалом цього року квартири отримала 61 сім'я учасників АТО. Окрім житла, яке закупили за державні гроші, місцевим коштом придбали 12 осель. Ключі ще від 20 квартир нещодавно вручив Президент України.

АВІАВИСТАВКА

"Антонов" представить чотири сучасні програми на Dubai Air Show

ДП "Антонов" представить чотири сучасні програми на одній з найбільших авіаційно-космічних виставок "Dubai Air Show 2015", ОАЕ, яка пройде в період з 8 по 12 листопада 2015 року.

Вперше на цьому салоні буде продемонстровано новий транспортний літак Ан-178. Створений на заміну відомого ветерана Ан-12, новий літак може ефективно експлуатуватися в умовах Близького Сходу та Африки.

Друга програма-дебютант – проект легкого багатоцільового транспортного літака нового покоління Ан-132. Він реалізується ДП "Антонов" у співробітництві з партнерами з Королівства Саудівська Аравія за участю провідних авіаційних компаній світу.

Виконувати різноманітні задачі експлуатантів авіаційної техніки в регіоні зможуть реактивні літаки сімейства Ан-148 та Ан-158. Зокрема, пропонується лінійка лайнерів для перевезення від 65 до 99 пасажирів. До уваги VIP-персон – літак підвищеного комфорту Ан-148-100ЕА, на якому вони зможуть комфортно подорожувати на відстані до 7000 км.

Перспективний авіаційний комплекс морського патрулювання Ан-148-300МП, призначений для виконання морського патрулювання та розвідки, протидії порушникам, розвідки електромагнітних випромінювань, засобів зв'язку, моніторингу забруднення навколишнього середовища, пошуку та рятування на морі, доставки військового спорядження.

Для швидкого реагування на надзвичайні ситуації призначений Ан-148-100ЕМ. В його салоні передбачено встановлення від двох до шести медичних модулів, що забезпечують надання під час польоту повноцінної медичної допомоги постраждалим .

"Участь у Dubai Air Show для ДП "Антонов" має особливе значення. Це один з наймасштабніших презентаційних майданчиків, з якого ми можемо звернутися до наших партнерів та потенційних замовників. Ринок Близького Сходу та Африки був та залишається для нас серед головних пріоритетів", - зазначає в.о. Президента, керівник делегації ДП "Антонов" Михайло Гвоздьов.

Фахівці мобільного госпіталю ВДВ проходять сертифікацію

На військовому полігоні Навчального центру Високомобільних десантних військ, що на Житомирщині, завершується етап сертифікації особового складу мобільного польового експедиційного госпіталю ВДВ.

Польовий шпиталь, котрий у США відомий під назвою EMEDS-експедиційна система медичної підтримки, було передано в серпні цього року делегацією представників США медикам-десантникам.

Протягом визначеного часу медики пройшли три етапи бойового злагодження госпіталю ЕМЕДС, у ході якого декілька разів було проведено розгортання підрозділів та різнопланові інструкторські методичні заняття. Силами викладачів Військово-медичної академії було проведено цикл теоретичних занять з невідкладної хірургії та невідкладної інтенсивної терапії. Нині триває завершальний цикл вдосконалення на практиці алгоритмів дій при наданні кваліфікованої лікарської допомоги.

Медики здійснюють сортування умовно постраждалих на хірургічних та терапевтичних, поділивши їх за ступенем ураження, проводять комплекс екстрених заходів, спрямованих на врятування життя поранених та хворих в обсязі невідкладної медичної з елементами спеціалізованої допомоги, та протишокові заходи. Також

відпрацьовуються елементи надання першої лікарської допомоги, зокрема зупинка кровотеч та відновлення прохідності дихальних шляхів. Згодом, стабілізувавши стан "хворих", їх готують до евакуації.

– Польовий лікувальний заклад ВДВ складається із чотирьох наметів, які можна розгорнути протягом 24 годин поблизу району бойових операцій. Він забезпечений потужним набором сучасних засобів та апаратурою. Основні підрозділи госпіталю призначені для приймання, сортування, надання невідкладної, першої медичної, кваліфікованої, окремих елементів спеціалізованої медичної допомоги пораненим та хворим, - розповідає тво начальника медичної служби Командування ВДВ майор Віталій Череватов. - Умовно госпіталь можна розділити на дві частини - діагностичну та лікувальну. У першій можливо здійснювати будь-яку діагностику, зокрема повний біохімічний аналіз крові, рентгеноскопію, ультразвукову та інші види діагностики. У другій проводиться, як приклад, операційне, реанімаційне втручання.

Варто зазначити, що протягом найближчого часу мобільний шпиталь буде розгорнуто в АТО. Медики ВДВ надаватимуть фахову допомогу як військовим, так і цивільному населенню.

Прес-служба ВДВ ЗС України.
Руслан Лінник.

CIMIC

Готуйся до зими

Зазвичай виїзд на передову сектору М передбачає як доставку волонтерської допомоги, так і посилок польової пошти. Разом з різкою зміною погоди прийшла й потреба в утепленні приміщень бійців. До допомоги долучаються і волонтери, і родичі військовослужбовців, що перебувають на передовій.

Новоселівка. Тут ми вперше побачили, як утеплюють приміщення для бійців. Застали останню фазу приготувань, коли встановлювали надпотужний булерян для опалення. І це все лише за півтори години. Хлопця, що мав отримати посилку, не було на місці. Тож офіційно її отримав довірений боєць. Ми залишили йому пакунок на його ж ліжку. Буде приємна вісточка з дому в уже натопленому приміщенні.

Новоселівка-1. Крім звичних котів-собак, бійці годують й іншу живність. І не завжди заради якоїсь споживчої мети. В одному з підрозділів, що дислокується в селі, ми познайомилися з "Марією Іванівною". Здавалося б, звичайна курка, а ні – справжній бойовий товариш. Де ходять воїни, туди прямує і вона.

До речі, помітно, що майже кожен, хто хоч раз виїжджав на передову, побачивши реалії справжнього життя бійців, нюанси повсякденного побуту та проблеми, починає долучати своїх друзів, родичів, колег. Так і цього разу. Один із офіцерів нашої групи – майор Анатолій Кравчук, отримав посилку від товариша Дмитра з Вінниці, який також проходив службу в секторі М. Військовий передав надзвичайно необхідну річ - теплі берци для бійців. Саме в Новоселівці-1 ми знайшли хлопця, до речі, також Анатолія, який потребував зимового взуття. Як виявилося, напередодні він відсвяткував своє 30-річчя.

Чермалик. Тут нас застав справжнісінький холод і шалений вітер. Таке відчуття, що ще трішки – і почнеться хурделиця. Привезли хлопцям карти від "Логістичної сотні". З ними бійцям буде простіше орієнтуватися на місцевості, ніж по картах 50-річної давнини.

Орловське. Жодним словом не передати різку переміну погоди. Вітер, пилюка, до того ж почав накрапати дощ. Хлопці на блокпостах уже одяглися тепліше. Без бушлата тяжкувато витримати всі примхи погоди. Привезли посилку нашому "постійному клієнту". На цей раз він здивував всіх присутніх. Попрохав переправити додому ящик з консервами! Що тут скажеш – ми відмовили. Такого егоїзму ще не зустрічали. Якщо є зайві продукти – передай бійцям сусідніх підрозділів, навіщо ж наживатися на тому, чого не вистачає іншим, таким як ти, військовослужбовцям.

Далі за планом – надати бійцям волонтерську допомогу з Одеси у вигляді розмальованого печива та дитячих картин. Звідти нам її надіслала Олена Мельник. Дівчина залучає до співпраці своїх друзів та колег. В результаті – постійно надсилає нам всілякі солодощі та необхідні речі.

Також привезли супи швидкого приготування від "Кухарської сотні Прирпіння". Такий варіант харчування дуже виручає в момент, коли нема можливості приготувати гарячі страви з нуля. До того ж, хлопці отримали приємні та смачні сюрпризи від київських волонтерів у вигляді звичних та постійно необхідних чаю, кави, сигарет та різноманітних солодощів. Це ті продукти, що потрібні постійно і всюди, незважаючи на погодні умови та місцезнаходження бійців.

В Орловському не оминули увагою і покращення умов проживання воїнів. Привезли різноманітні засоби утеплення для житла військовослужбовців. Таку ініціативу проявили волонтери з Києва. З різкою зміною погоди хлопцям буде легше протистояти холоду.

Вже вкотре за цей місяць завітали до підшефної "сім'ї мауглі". Привезли теплі речі та розвиваючі ігри для діток. З кожним нашим візитом діти стають більш довірливі та більш говірливі. А емоції! Ви б бачили ці щирі дитячі посмішки та неймовірну радість!

В результаті поїздка була багата на розмови з бійцями та враження від зміни погоди. Тішить душу те, що хлопці не опускають руки, а готуються до зими, не чекають допомоги від когось, а самотужки заготовляють дрова, утеплюють приміщення та запевняють: "Наша перемога не за горами".

Ярослава Марченко. "Крила України". Із зони АТО. Фото автора.

УГОДА

Новий літак "Антонова" оснастять двигунами від Pratt&Whitney Canada

15 жовтня 2015 року ДП "Антонов", що входить до складу ДК "Укроборонпром", та Pratt&Whitney Canada (P&WC) підписали угоду на оснащення двигунами літака-демонстратора Ан-132D. Згідно з умовами договору поставка двох двигунів PW150A передбачена в квітні 2016 року. Перший політ Ан-132D з цими двигунами заплановано на кінець того ж року.

Олександр Коцюба, перший віце-президент ДП "Антонов" (ліворуч), та Ричард Дюссо, віце-президент з маркетингу P&WC, підписують контракт у присутності (зліва направо): Олександра Хохлова, директора програми Ан-132, Віктора Іщука, Головного конструктора ДП "Антонов", Дмитра Ківи, Генерального конструктора ДП "Антонов", Фредеріка Лефевбре, директора з маркетингу P&WC, Олександра Ківи, віце-президента ДП "Антонов".

Програма легкого багатоцільового літака нового покоління Ан-132 реалізується ДП "Антонов" за участю "KACST" (Центру наукових досліджень та технологій імені короля Абдулазіза), Королівство Саудівська Аравія.

Перший віце-президент ДП "Антонов" Олександр Коцюба зазначив: "Відбулася знакова подія не тільки для програми Ан-132, а й для авіаційної галузі України в цілому. За нашими оцінками, на період з 2018 по 2025 роки потреба світового ринку в таких літаках складає більше 200 одиниць. Ми виходимо на новий рівень міжнародного партнерства та якості наших літаків. Двигун – це серце літака, і ми впевнені в надійності нового транспортника "Ан".

"Ми задоволені тим, що "Антонов" обрав нас як постачальника двигунів на Ан-132D. PW150A належить до сімейства двигунів PW100, перевірених робочих "конячок", відомих їхніми високими ресурсами та надійністю. Це захоплива, високо потенційна програма для "Антонов" та P&WC, тож ми прагнемо повністю реалізувати цей потенціал", – зауважив Річард Дюссо, віце-президент з маркетингу P&WC.

Беручи до уваги високий потенціал програми, розрахованої на тривалий час, обсяг замовлення на двигуни PW150A оцінюється в 400 одиниць.

Ан-132, призначений для польотів на близько- та середньомагістральних маршрутах, буде виконувати широкий спектр завдань з перевезення вантажів, а також передбачає різні конфігурації кабіни. Літак матиме крейсерську швидкість у 500 км/год та максимальну висоту крейсерського польоту 9000 м з найбільшим навантаженням в 9,2 т.

На ринку турбогвинтових двигунів для регіональних літаків сімейство PW100, створене на основі поєднання найновітніших та перевірених передових технологій, пропонує найнижчий витрату пального та найнижчий рівень емісії вуглецю. PW100, представлений у 38 моделях потужністю від 1800 к.с. до більш ніж 5000 к.с., забезпечують широкий спектр застосування. Вони працюють у більш ніж 500 експлуатантів 130 країн світу. З 1984 року, коли ці двигуни були введені до експлуатації, побудовано понад 8000 двигунів PW100/150, які акумулювали більше 165 мільйонів льотних годин. PW100 продемонстрували свою ефективність у оснащенні регіональних літаків, літаків для патрулювання берегової зони, протипожежних та транспортних літаків.

Загалом до складу Концерну входить понад 20 підприємств авіаційної галузі. За результатами ефективної діяльності підприємств ДК "Укроборонпром" Уряд прийняв рішення передати в його управління ДП "Антонов", Харківське державне авіаційне виробниче підприємство та ДП "Завод 410 ЦА".

НА ОЗБРОЄННЯ

"Укроборонпром" презентував бойовий "Гопак"

Новітню портативну гвинтівку "Гопак", розроблену фахівцями ПАТ "Завод "Маяк", презентували в рамках XII Міжнародної спеціалізованої виставки "Зброя та безпека 2015" 22-25 вересня. Після проведення державних випробувань нова розробка потрапить на озброєння української армії.

Калібр гвинтівки – 7,62х39, вага – менше 5 кг, швидкострільність – 30 пострілів за хвилину. За потребою її можна оснастити спеціальним глушником.

Нагадаємо, що за рік роботи нового керівництва "Укроборонпром" збільшив виробництво техніки у 36 разів у порівнянні з попереднім аналогічним періодом.

Сьогодні ПАТ "Завод "Маяк" спеціалізується на розробці, виготовленні, реалізації, ремонті, модернізації та утилізації озброєння і військової техніки, проведенні та реалізації науково-дослідних і конструкторсько-експериментальних робіт з розробки та впровадження у виробництво нових виробів. Саме на цьому підприємстві розробили новітній міномет "Молот", який вже проходить державні випробування та буде серійно виготовлятись для українського війська.

Починаючи з 2008 року, завод "Маяк" повністю зосередився на створенні стрілецького озброєння. Станом на 2015 рік підприємство має унікальні технології виробництва танкових і піхотних кулеметів, модернізованих автоматів Калашникова і снайперських гвинтівок для спецпідрозділів.

У ВІЙСЬКА

ЗС України отримають "Оплоти" і натовські системи керування вогнем

Наступного року українські танкісти для використання в зоні АТО отримають машини "Оплот", які наразі йдуть на експорт. Водночас танки оснастять натовськими системами керування вогнем. Про це в інтерв'ю Радіо Свобода розповів начальник бронетанкового управління Збройних Сил України генерал-майор Юрій Мельник.

– Танки Т-72 вже стояли на озброєнні Збройних Сил України в 90-ті роки, – зазначив начальник БТУ. – У зв'язку із мобілізацією в нас з'явилося багато екіпажів, які проходили службу лише на таких танках. Крім того, Т-72 не потребують значних фінансових затрат на їх ремонт. Тому було прийнято рішення про відновлення і доукомплектування ними військових частин. Це було зроблено в найкоротші терміни, а Львівський завод надав нам 62 машини. Разом з тим, до кінця року армія отримає ще певну кількість цих танків.

Є домовленість Державного концерну "Укроборонпром" із польськими партнерами, які допоможуть поліпшити приціл, встановити оптичні прилади, взагалі модернізувати систему керування вогнем. Екіпажі зможуть бачити далі й стріляти влучніше.

Президент України поставив завдання "Укроборонпрому" розвивати українські підприємства і виробляти продукцію в нашій країні. Польська сторона, в принципі, була згодна виготовляти продукцію в Україні, оснащувати наші машини із допомогою наших же державних підприємств. Оптичні прилади машин будуть значно покращені, це стосується і танків, і БМП. В нас є українські розробки, але вони знаходяться в стадії вдосконалення, а нам потрібно вже мати техніку із певними характеристиками.

ВДОСКОНАЛЕННЯ

В Україні модернізують ПЗРК

Перші кроки з модернізації наявних на озброєнні ЗС України ПЗРК були зроблені ще в 2012 році, коли "Укроборонпром" дав старт проекту вдосконалення ПЗРК "Ігла" і "Стріла". У підсумку Збройним Силам представлені нові типи комплексів "Ігла-1М" і "Стріла-2ММ".

Суть модернізації, насамперед, полягає у використанні нових оптичних головок самонаведення, які, забезпечують захист від хибних інфрачервоних цілей і природних перешкод; відстежувальний координатор на основі астатичного гіроскопа з ротором-об'єктом; мають у складі високочутливий приймач ІЧ випромінювання з глибоким азотним охолодженням; обробляють сигнали зміщення в вразливу область цілі; обладнані автоматизованим комплексом процесів захоплення і видачі сигналів пуску ракети тощо.

Крім того, спеціально для ракет цих ПЗРК було розроблено тверде паливо, що підвищує їхню дальність польоту і дає можливість здійснювати маневрування в процесі польоту.

Таким чином, ЗС України концентруються не тільки на загрозах і землі, головними з яких були танкові кулаки, а й звертають свій погляд на небо. Крім того, крім цих ПЗРК, ведеться розробка нового комплексу "Барс".

Магістр історичних наук, яка створила Центр підтримки аеророзвідки:

"Аеророзвідка – це найважливіше на війні, це очі! Можна забезпечити тисячу солдатів броніками, але ці люди гинуть, тому що не "бачать"

"Війна – не жіноча справа", – впевнено промовляють більшість чоловіків. Жінок в армії і справді не надто чекають, їм регулярно вказують на їхнє місце, їх не асоціюють з війною, про них нерідко забувають, нагороджуючи героїв. Та є серед представниць прекрасної статі ті, що вперто руйнують стереотипи про слабкість і непристосованість на війні жінки. Молода дівчина, магістр історії стала керівником Центру підтримки аеророзвідки. Центр, що не має жодної державної підтримки, існує на ентузіазмі, працює і виконує ту роботу, яку в передових арміях світу роблять спецслужби. З одного боку, може видатись абсурдом, що аеророзвідку розвивають не фахові військові, а науковці, історики, журналісти, письменники... Та, з іншого боку, – це працює. Безперебійно працює вже майже рік. На диво всім високим чиновникам.

– Як виникла ідея створення центру аеророзвідки?

– Центр став адекватною відповіддю і ефективним рішенням на ті виклики, які стояли на той момент перед українською армією і українським суспільством. Поїхавши на фронт і попрацювавши там, я зрозуміла, що наша аеророзвідка не має системного характеру. Державні рішення у цій сфері поки не випрацювані. На той момент, це був вересень минулого року, аеророзвідку у секторах забезпечували волонтери. Це були несистемні виїзди різних волонтерських підрозділів, Армії SOS, групи аеророзвідки, які там працювали. Вони намагались дати максимально об'єктивну і оперативну картинку, але це була точечна робота.

В певний момент я зрозуміла, що проблема аеророзвідки в Україні поділяється на дві складові. Це – відсутність системи підготовки кадрів, фахівців і відсутність самої апаратури – безпілотників. Волонтерські організації, які на той час працювали над проблемами аеророзвідки, займались ще й безпосередньо конструюванням безпілотників та виїздами на передову. Але підготовкою фахівців не займався ніхто. Певні комерційні організації, що виготовляли безпілотники, займались точечною підготовкою фахівців, але на комерційній основі.

Таким чином, в мене вже в листопаді минулого року виникла ідея створити центр, який би займався підготовкою фахівців саме для війни. Тоді ж були прописані основні правила і засади роботи.

– У чому вони полягали?

– Передусім це принципи безкоштовності навчання для військовослужбовців, це їхній відбір за високою вмотивованістю. Ми не проводили градацію за частинами. Нам не є важливим, чи це Збройні Сили України, чи це добровольці, чи це Національна гвардія. Для нас найважливішим принципом було те, щоб люди з цими знаннями безпосередньо працювали на війні. Плюс – обов'язкове направлення від командирів. Це потрібно для того, щоб ми були впевнені в тому, що люди дійсно не є диверсантами і будуть використовувати навички на користь нашого суспільства.

– Підготовка проекту тривала довго?

– До відкриття центру я готувалась кілька місяців. Домовлялась з різними організаціями, шукала апаратуру, створювала команду… Дуже допомогла Києво-Могилянська академія, яку я закінчувала. Це був мій останній рік навчання у магістратурі, і я звернулась до почесного президента академії В'ячеслава Брюховецького з проханням надати приміщення під заняття для солдатів. В'ячеслав Степанович буквально в лічені дні допоміг з цією проблемою, за що йому велична подяка. Із закупівлею апаратури допомогли друзі. Дуже велику поміч надала відомий лікар і волонтер, яка і зараз активно займається пораненими бійцями Оксана Сивак. Прийшли люди вмотивовані цією ідеєю, вони розуміли, що аеророзвідка – це те без чого ми війну не виграємо. Так сформувалась команда ентузіастів, яка зараз налічує 10 чоловік. Вже в кінці січня 2015 року ми запустили центр і запросили наших перших курсантів.

– Скільки бійців вже пройшли навчання в центрі?

– На цей момент центр випустив вже сім груп, зараз проходить навчання восьма. В кожній групі – від 10 до 15 чоловік. Наразі ми підготували вже більше 80 фахівців. Ми не просто випускаємо наших хлопців і дівчат, ми постійно підтримуємо з ними зв'язок. Якщо у них ламається їх техніка, ми завжди консультуємо, ведемо технічну підтримку. Вони знають, що Центр – це їхні рідні пенати. Сюди вони завжди можуть звернутись, і їм дадуть пораду, допоможуть. Ми намагаємось їх вести і підтримувати.

– Чи були люди, яким ви відмовили?

– Переважно звертаються люди вмотивовані. Тим паче, вони ж не самі приїжджають з вулиці, їх направляють командири. Командири, в свою чергу теж роблять відбір. У декого вже є безпілотники, ми їх готуємо, знаючи, що їм є з чим працювати. У декого – немає. Ми сприяємо і шукаємо їм обладнання, та і вони, поки місяць знаходяться в Києві, шукають фінансування, стукають у різні двері.

– Ви є волонтерською організацією. Як знаходите фінансування?

– Не обходиться без волонтерських поневірянь, постійного пошуку фінансування. Шукаючи матеріальні ресурси, я завжди пояснюю меценатам, що є можливість допомогти самому центру, закупити апаратуру, тренувальні літаки, бензин для виїздів на польоти, комплектуючі. Також є можливість закупити нашим випускникам безпілотники. Спонсори допомогли закупити апаратуру для роботи декільком нашим льотним групам. Постійних благодійників ми не маємо. Можливо, після вашого матеріалу вони з'являться. Це постійний процес пошуку, щоденна робота. Безпілотники – зовсім не дешева річ, це не форма і не берци. Вартість більш-менш адекватного безпілотника починається від 5 тисяч доларів, а краще, якщо він буде ще дорожчим. Тому мало хто зміг би постійно допомагати такими сумами. Це не те, що звернутись до бабусь, які сидять під під'їздом і сказати: "Дайте, будь ласка, по 10 гривень". Це дещо інше.

– Тобто, жодної державної підтримки центр не отримує?

– Працюємо на диво багатьом організаціям, державним структурам. Адже ми функціонуємо вже практично рік без будь-якого державного фінансування. Більше того, ми не просто навчаємо наших курсантів, ми ще і поселяємо їх на безоплатній основі. Вони приїжджають з передової і можуть не витрачати власних коштів на проживання в Києві певний час. Також харчуємо своїх курсантів безкоштовно, у них є смачні, гарячі обіди. Тобто намагаємось забезпечити їм повний пансіон. Звичайно, це викликає подив у багатьох. Особливо це дивує іноземних дослідників, журналістів, представників діаспори. Їм важко повірити в те, що волонтерська організація може безперебійно готувати фахівців у стратегічно державному напрямку.

– Вам довелось працювати з різними безпілотниками. Чи

можна сказати, яка модель є найбільш вдалою?

– Це все одно, що порівнювати серп і косу. Є різні тактичні задачі і, в залежності від цих задач, є різні типи безпілотників. Коли мене запитують, що потрібно коптер чи літак, я завжди відповідаю, що потрібно і те, й інше. Літальні апарати можуть виконувати зовсім різні завдання на фронті.

– До питання організації Центру аеророзвідки ви підійшли дуже відповідально…

– Як фахівець-практик, я розумію, що аеророзвідка – це очі, це можливість бачити, оперативно розуміти обстановку, приймати адекватні рішення. Ми мали б в рази менші втрати, якби мали можливість "бачити" в минулорічній літній кампанії. Багатьох трагедій можна було б уникнути. Це – позиційна артилерійська війна, де безпілотники грають ключову роль. Російський безпілотник проводить розвідку, дає координати, і ворожа артилерія нас накриває. В той час як ми іноді навіть не можемо чітко зрозуміти, звідки стріляли. Часто ми даємо відповідь просто навмання. Накриваємо пусті поля, замість того, щоб чітко знищувати ворога. Зв'язка артилерії і аеророзвідки у цій війні є найголовнішою.

– Ви випустили чимало фахівців. Потреби залишаються високими?

– Центр займається тим, щоб фахівці з аеророзвідки були в кожному підрозділі, щоб моніторилась вся лінія фронту, щоб на рівні бригад був, як мінімум, взвод, а краще рота, яка б займалася аеророзвідкою. Тоді ми зможемо розуміти і бачити кожен крок противника. Переконана, що війну ми можемо виграти технологіями, а не людьми. Потрібно воювати інтелектуально і високотехнологічно, і тоді ми бачитимемо карту України такою, якою ми її бачили останні двадцять років.

– Усім курсантам знадобились отримані знання?

– Це люди, що приїжджають з передової. Якщо вони не повернуться назад, то вважатимуться дезертирами. Тобто, без варіантів. Це не курси, про які можна прочитати на стовпі і заради фану на них сходити. Навчання є дуже дороговартісним і ресурсомістким процесом, у нас немає можливості експериментувати. Кожен підготовлений фахівець дається нам великими зусиллями. Тому ми ще на старті маємо переконатись, що вони будуть використовувати знання, аби літати, аби зберігати життя бійців, аби наближати мир в цій країні.

– Скільки часу потрібно, аби стати фахівцем з аеророзвідки?

– Навчання на наших курсах триває від трьох тижнів до місяця. Цей курс є дуже скороченим і інтенсивним, проте більше часу немає. Особисто я стала фахівцем з аеророзвідки завдяки самоосвіті, практиці на фронті, пошуку інформації в інтернеті, спілкуванню з фахівцями. Якщо є бажання, якщо це потрібно для країни, то навіть звичайна молода дівчина може стати непоганим фахівцем у цій непростій справі.

– Бійці, командири дякують за знання?

– Так, наші сертифікати бійці тримають на стіні поруч із дитячими малюнками, іконами. Також бійці пишуть нам подяки. Але найбільшим підтвердженням моєї роботи є той факт, що, коли приїжджаю на фронт, я бачу роботу наших випускників.

– Як знаходите на все час? Не шкодуєте, що взялись за такий серйозний проект?

– Не шкодую. Я мріяла про цей проект, це – моє дітище. Я виростила його з нуля і бачу, як він розвивається. Я бачу, як солдати дякують мені, кажуть: "Якби не ви, ми були б у повній дупі." Коли ти любиш те, чим займаєшся, робота не втомлює, а приносить задоволення.

– Відставання між рівнем української і російської аеророзвідки за останній рік скоротилось?

– Ми зробили крок вперед. Раніше ми літали на коптерах з дальністю максимум кілька кілометрів, зараз ми можемо оглянути територію на 30-40 кілометрів. Порівнюючи можна сказати, що Росія від цивілізованого світу відстала в плані аеророзвідки кроків на 10, ми від Росії відстали кроків на три. Це потрібно чітко усвідомлювати. Війна дала величезний поштовх в цій галузі, я бачу, як вона розвивається, з'являється конкуренція, комерційний сектор. Поштовх є. Усі фахівці розуміють, що величезна перспектива застосування їх у цивільному житі, а не тільки у військовому. Проте нам є куди йти, куди рухатись. Такими темпами за декілька років ми надолужимо те, що не було недопрацьовано за попередні два десятки років.

– Деякі волонтери зараз припиняють свою діяльність. Аеророзвідка залишається потрібною?

– Вона дуже потрібна. В першу чергу для того, щоб наступного разу ворог не застав нас зненацька. Ми були б дуже раді, якби за це взялася держава. Ми б з задоволенням поділились досвідом, допомогли, тому що це насправді – державна робота. Держава насправді могла б за кілька місяців організувати процес і забезпечити усю лінію фронту фахівцями. У нас є напрацьований досвід за майже рік роботи, вироблені методики, навчальна програма… З радістю усім цим поділимось. А взагалі ми будемо працювати рівно до того моменту, поки в цьому буде необхідність.

Анастасія Олехнович. "Крила України".

Війна очима дитини

Продовжуємо нашу рубрику "Війна очима дитини". Сьогодні мова йтиметься про Маріупольську школу № 11. Побажання вихованців закладу для захисників України ми друкували у минулому випуску газети. Тож сьогодні – відповіді дітей на складні запитання в контексті розуміння подій в державі.

Що зараз відбувається в Україні?

Олексій, 10 років

Идет война в Украине. Когда приходило телевидение (для зйомок тренувань евакуації - Авт.), мы прятались под парту и в подвал. И еще мы ложились на пол, закрывали глаза и уши, но открывали рот.

Чи користуєшся соціальними мережами? Якими і для чого?

Ольга, 11 років

Да, Вконтакте. Для того, чтобы переписываться.

Ангеліна, 13 років

Да. Вконтакте, Одноклассники. Общаюсь с друзьями, родственниками.

Микита, 15 років

Так, я користуюся ВК для того, щоб слухати музику та спілкуватися з друзями, грати в ігри та читати новини.

Яким чином ти дізнаєшся про новини в Україні та світі?

Володимир, 12 років

По зомбо-ящику.

Вікторія, 14 років

По телевизору в новостях и через интернет.

Як російсько-українська війна вплинула на твої стосунки з однокласниками?

Карина, 9 років

Я дружу со своїми одноклассниками, люблю и уважаю их.

Микола, 9 років

Война не повияляла на мои отношения с одноклассниками.

Анастасія, 13 років

У нас с одноклассниками не было никаких конфликтов на эту тему.

Богдан, 13 років

Настоящая дружба, та которая сейчас.

Як змінилося життя школи за час війни?

Паша, 10 років

Учимся, под парты прячемся, в убежище прятались.

Максим, 12 років

Добавилось несколько праздников, можно не ходить в школу по праздникам.

Анжела, 12 років

У нас в школе праздники разные. И у нас после 4 урока на 2 этаже флешмоб.

Женя, 13 років

Мне кажется что школа никак не изменилась. Все у нас хорошо.

Тимур, 14 років

Сначала было страшно, поскольку мы покинули ту школу, и я думал, что вернусь домой. Но там все еще стреляют и ведут боевые действия. Я очень скучаю по дому.

Як Україні повернути Крим?

Руслан, 13 років

Нужно быть настойчивыми и учитывать желание людей.

Роман, 16 років

Путем военной кампании.

Кого ти вважаєш героєм України?

Юля, 9 років

Бійців, вони захищають нас від війни.

Саша, 11 років

Военных, которые нас защищают. Большое вам спасибо.

Данило, 14 років

Героем Украины я считаю того, кто считает себя патриотом, защитником и делает для обеспечения и поддержания мира все, что в его силах (неважно гражданский это или военный).

Ольга, 16 років

Людей, которые защищают наши дома, семьи.

Кого ти вважаєш ворогом України?

Ольга, 9 років

Немцов, злых людей.

Артур, 11 років

Россию, СССР.

Сергій, 14 років

Точно не знаю, так все запутанно. Но думаю, что это президент РФ. Еще врагами я считаю тех, кто хочет нецелостной территории нашего замечательного государства.

Маша, 15 років

Россию.

Яку зброю використовує ворог проти України?

Анастасія, 9 років

Ружье, пистолет, гранаты.

Андрій, 12 років

Град, катюшу и калаши.

Анатолий, 13 років

Пулеметы, автоматы, которые причиняют вред людям Украины.

Анна, 14 років

Грады, ураганы и остальная артиллерия.

Анастасія, 17 років

Массовое, разное, воздушное, танки, БТР, даже обычные автоматы и винтовки. Короче – не знаю.

Яка зброя нам необхідна, щоб перемогти ворога?

Софія, 9 років

Пулемет, оружие.

Христина, 12 років

Надо град, танк.

Вадим, 13 років

Максим с безконечной лентой и дробовик.

Тіма, 14 років

Высокоточное оружие, единство.

Карина, 16 років

Точечное.

Чи потрібне Україні перемир'я?

Олексій, 11 років

Так. Щоб вояки могли відпочивати, могли добре поїсти, щоб могли добре спати.

Лера, 12 років

Так, треба. Ми єдині.

Христина, 14 років

Я считаю, что, конечно, нужно. Ведь мир в родной стране – это самое главное для патриота своей Родины.

Марія, 14 років

Конечно же, нужно. Хочется, чтобы было спокойно, мирные жители ни о чем не беспокоились. Украина должна быть единой, и только тогда, как мне кажется, будет перемирие.

Чи є в тебе знайомі або родичі серед військовослужбовців?

Данило, 12 років

Мой брат воюет в Донецке.

Карина, 13 років

Да, дядя.

Яким чином Україна зможе перемогти у війні?

Ілля, 9 років

Нужен мир.

Денис, 11 років

Нейтралитет.

Євген, 12 років

Миром, дружбой, любовью.

Альона, 13 років

Любовью.

Артем, 14 років

Единством.

Кого ти вважаєш захисником України?

Христина, 12 років

Ті, хто захищають нашу країну.

Богдан, 12 років

Я считаю защитником Отечества тех, кто за нас воюет, защищают границы. Это настоящая защита города и Украины.

Андрій, 12 років

Мужчин и женщин, чтобы они были победителями Отечества, чтобы они были здоровы.

Дмитро, 15 років

Наших храбрых военнослужащих.

Ти вважаєш себе патріотом?

Сергій, 12 років

Да, я считаю себя патриотом. Я был на митингах и на площади три раза. У меня дома стоит флаг Украины.

Микола, 12 років

Я патріот, тому що я тут народився і згоден віддати життя заради любої країни України.

Надія, 14 років

Так, я вважаю себе патріотом, тому що я люблю свою Україну.

Христина, 14 років

Да. Я люблю Україну.

За майже два роки війни діяльність школи змінилася майже докорінно. Чого тільки варте постійне проведення таких заходів, як "Урок мужності" та історико-патріотичної гри "Мужність і відвага крізь покоління". До того ж, школу часто відвідують військовослужбовці ЗС України, добровольці полку "Азов", представники "Самооборони Маріуполя" та громадської організації "Новий Маріуполь". Діти постійно передають воїнам свої листи, малюнки, обереги та смаколики. Створили куточок бойової слави і всі світлини з гостями розміщують тут.

Також започаткували нову традицію – школярі пишуть листи учням зі шкіл інших регіонів. Так, уже написали та отримали відповіді із Львівських навчальних закладів. Як кажуть учні, це зближує регіони країни і дає зрозуміти, як живеться дітям з інших шкіл.

Оксана Гриньова вже другий рік працює на посаді директора школи і відразу ж пройшла бойову перевірку.

– В нашій роботі в першу чергу ми відповідаємо за життя та здоров'я дітей. Ми настільки наближені до війни, що вона увійшла в наше життя ще з минулого року. Ми переживаємо вибухи, дзенькіт вікон, моменти, коли все здригається. Ми постійно говоримо з дітьми, проводимо бесіди, розповідаємо їм, як треба евакуюватися, як падати під парти в разі обстрілу, як врятувати собі життя, – розповідає директор.

На базі цієї школи навчаються і дітки з місцевого дитячого будинку "Центр опіки". Загалом у школі навчається 230 учнів, з них 70 – з дитячого будинку. Старші виховують молодших, допомагають один одному, і, напевно, саме тому діти такі дружні та більш відкриті до спілкування, ніж в інших школах регіону.

– Кожному військовослужбовцю хочу побажати скоріше повернутися до своєї родини, яка їх чекає. Здоровими та з неушкодженою психікою. Дуже важко перебувати на війні і майже щодня бачити смерть. Хочеться, щоб кожна родина дочекалася свого захисника, і ми всі нарешті отримали мир, – насамкінець бажає директор школи Оксана Гриньова.

Ярослава Марченко. "Крила України".
Із зони АТО Фото автора.

Перемогла молодість

Події, які відбуваються в нашій державі останнім часом, вносять корективи і у спортивне життя. Так, вперше в історії проведення відкритого кубка Повітряних Сил Збройних Сил України з міні-футболу змагання відбувалися не у Вінниці, а в базовому навчальному закладі Повітряних Сил – Харківському університеті ПС ЗС України ім. Івана Кожедуба.

Нове місце проведення організатори обирали, враховуючи географію команд, фінансові можливості, службову зайнятість та інше. В результаті – центром футзальних баталій, які цього року присвятили Дню захисника України, визначили Харків.

А спочатку була Вінниця. Саме тут до Дня захисника Вітчизни дев'ять років тому народилася відкрита першість з міні-футболу на Кубок газети "Крила України". У ній брали участь як команди оборонного відомства, так і молодіжні колективи спортивних товариств, які тут називають допризовною молоддю. До Харкова чинними володарями головного перехідного кубка була команда з Житомирського військового інституту.

Змагання пройшли на базі спортивного комплексу "Зірка". У них взяли участь шість команд-представників Повітряних Сил, збірна Сухопутних військ та колектив Національного університету оборони України ім. Черняховського.

Професійне обслуговування змагань було на совісті судді національної категорії Юрія Воloженка та судді першої категорії Сергія Палевича. Як і в попередні роки, головне керівництво першістю здійснювала служба фізичної підготовки і спорту Командування ПС ЗС України на чолі з Олександром Суріним.

Змагання проводилися у двох групах по чотири команди. Склад груп було визначено жеребом. Протягом перших днів безкомпро-

Кубок “Крила України” забрали харків’яни

місної гри у групах визначились фаворити першості.

У результаті запеклої боротьби в кожній групі за 3 місце боролися команди Національного університету оборони України та збірна Сухопутних військ, яка і вирвала важку перемогу.

За перше місце змагалися команди офіцерів та курсантів ХУПСу, де перемогли молодші

“кождубівці”, які й отримали перехідний кубок Повітряних Сил.

Решту переможців та призерів змагань нагороджено малими кубками, дипломами, м’ячами від спонсорів змагання.

За результатами змагань також були нагороджені кращі виконавці: голкіпер – Роман Шосток (збірна Сухопутних військ), захисник – Євген Камалов (Національний університет оборони України), нападник – Андрій Чабан (ПВК “Захід”) та гравець – Андрій Распопов (курсанти ХУПСу).

Цього року надихнути спортсменів на запальну безкомпромісну та видовищну гру прибув заступник начальника Харківського університету Повітряних Сил полковник Ігор Нікіфоров.

Він привітав гравців, організаторів, суддів та глядачів з початком змагань і підкреслив важливість того, що змагання присвячуються Дню захисника України і стартують вже десятий рік поспіль.

– Найголовніше у будь-якому змаганні – участь у них, командна зіграність, індивідуальна майстерність і святкова спортивна атмосфера, – зауважив полковник І.Нікіфоров. – Разом з тим, кожна команда, яка приїхала до Харкова з різних регіонів України, воліє здобути головний трофей – перехідний Кубок. Бажаю усім, без винятку, учасникам першості завзятої і чесної боротьби. Нехай переможе найсильніший!

У свою чергу, головний редактор Друкованого органу Міністерства оборони України “Крила України” Микола Поплавський привітав учасників першості і відзначив той факт, що основою для всіх збірних команд стали випускники різних років ХУПСу, зокрема в командах ПвК “Захід”, “Південь”, “Центр” та збірних командах Сухопутних військ й ЧБП. Тому, можна сказати, що участь в турнірі стала своєрідною зустріччю випускників напередодні святкування 85-річчя цього навчального закладу,

– Ми у жодному разі не жалкуємо про те, що турнір перенесено у Харків, адже тут серйозна база з підготовки як фахівців для Повітряних Сил та інших видів ЗС України, так і серйозний підхід до фізичної підготовки та спорту. Недарма обидві команди Харківського університету зустрілися в фіналі, а головний приз змагань – перехідний кубок Повітряних Сил уже вп’яте отримує харківську прописку, – констатував редактор тижневика.

Юрій Ігнат.
“Крила України”.
Фото М.Поплавського.

111 днів і ночей

Майор юстиції Валерій Шмигельський сьогодні виконує службово-бойові завдання у складі підрозділу Військової служби правопорядку у Збройних Силах України в одному з секторів зони АТО. Це – вже друге відрядження 35-річного офіцера до зони проведення антитерористичної операції. Перше розпочалося 5 серпня минулого року й раптово обірвалося… полоном, у якому Валерій провів 111 діб. 111 довгих і жахливих днів і ночей у підвалі колишнього Донецького СБУ. 111 діб знущань, побоїв та неодноразових прощань із життям…

Валерій Шмигельський проходить службу у Збройних Силах України ось уже дев’ятнадцятий рік поспіль. Народився у Харкові, де його батько на той час закінчував навчання в одному з провідних вітчизняних юридичних вузів. Виріс на Вінниччині, у місті Шаргороді, де глава сім’ї, офіцер міліції Валентин Шмигельський проходив службу в органах правопорядку. Правопорядок, щоправда, – не загальний, а військовий, обрав за прикладом батька й Валерій, коли 1997 року вступив до юридичного факультету військового інституту Київського Національного університету імені Тараса Шевченка.

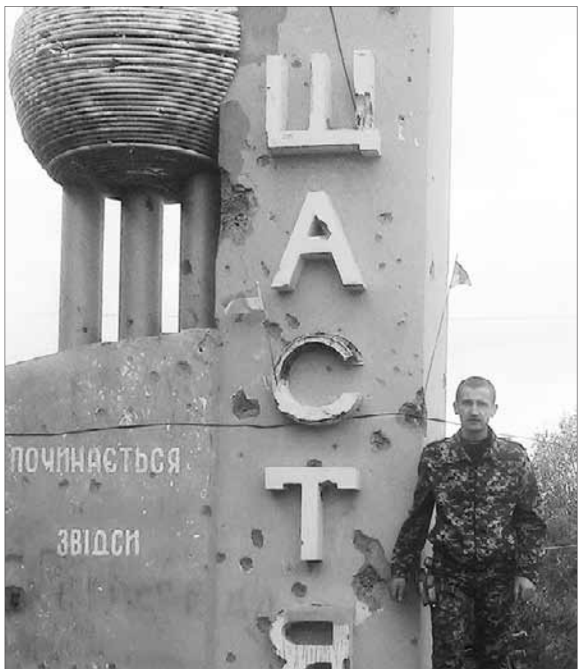
Перші роки служби молодого офіцера промайнули у бойовому механізованому з’єднанні – 97-й окремій гвардійській механізованій бригаді, що дислокувалася у Славуті. Лейтенант служив на посаді юрисконсульта бригади, та для нього, як і для решти гвардійців, було вже тоді зрозуміло: у процесі планомірного знищення українського війська рахунок життя з’єднання пішов уже на місяці й навіть дні…

Після розформування бригади Валерій Шмигельський був призначений на посаду офіцера відділення дізнання щойно сформованого у Вінниці зонального відділу ВСП. Відтоді ось уже понад десять років офіцер юстиції служить у Військовій службі правопорядку.

До зони проведення антитерористичної операції влітку 2014 року майор юстиції Шмигельський поїхав не за “корочкою”, як, на жаль, інколи буває з тими, кого в українській армії зневажливо називають “воєнними туристами”, адже статус учасника бойових дій офіцер уже мав. У 2007-2008 роках він був начальником військової поліції українського національного контингенту багатонаціональної бойової групи “East” сил KFOR у Косовому. Тоді й отримав Валерій статус учасника бойових дій, щоправда, сьогодні посвідчення у нього немає: разом із усіма документами воно залишилося там, по той бік життя, у катівнях Донецького СБУ.

9 серпня 2014 року старший офіцер відділення виявлення та розслідування корупційних правопорушень у зонах діяльності органів управління майор юстиції Валерій Шмигельський прибув у службове відрядження до складу сил та засобів сектора “Д”, що залучалися до проведення антитерористичної операції на території Донецької та Луганської областей з метою виконання службових (бойових) завдань. А якщо простими словами – офіцер приїхав на війну, аби у складі підрозділу ВСП, що на той час дислокувався у селі Старогнатівка Волноваського району Донецької області, вирішувати питання забезпечення правопорядку у військах.

Сектор “Д”… Згадка про нього відразу виштовхує з надр пам’яті українців сумнозвісний Іловайський котел, який стався за два тижні після приїзду до нього майора юстиції Шмигельського… Розстріляна колона української техніки, що проривалася з боєм там, де, відповідно до домовленостей, мав бути “зелений коридор”… Близько тисячі загиблих, поранених та зниклих безвісти… Дострiляний російським сержантом-десантником важко поранений український комбриг полковник Борис Кифоренко… Кров, біль та вічна пам’ять…

Чим займався у зоні АТО “каратель” Шмигельський, зрозуміло з назви й призначення самої служби, у якій ось уже одинадцятий рік поспіль проходить службу офіцер – звичайно, участі у бойових діях майор юстиції не брав, адже, відповідно до своїх функціональних обов’язків він контролює забезпечення правопорядку у частинах та підрозділах Збройних Сил України. Займатися цим Валерію Шмигельському на Донбасі довелося того разу лише тиждень.

Ранок 16 серпня Валерій Шмигельський зустрів у селищі Кутейникове Амвросіївського району. О дев’ятій годині старший групи ВСП у секторі “Д” полковник Федір Міцель з Ужгорода повідомив, що потрібно виїхати до села Степанівка Шахтарського району, де в ніч з 13 на 14 серпня відбувся запеклий бій між підрозділами 30-ї механізованої бригади та сепаратистами.

– Наші були змушені відійти зі Степанівки, а своїх загиблих забрати не змогли, – сказав тоді старший колега. – Зараз формується група, яка має виїхати до Степанівки та провести переговори з сепарами щодо вивезення тіл наших хлопців, і до складу цієї групи має увійти наш представник, від ВСП. Поїдеш?..

Переговорна група була офіційно створена й віддана наказом по сектору, тож потрібно було їхати. Тим більше – така місія, сумна, але священна…

Вже за дві години Валерій разом із розвідниками виїхав до Степанівки. Його колегами-переговірниками стали начальник розвідки 8-го армійського корпусу полковник Іван Без’язиков та командир роти глибинної розвідки 54-го окремого розвідувального батальйону капітан Євген Мандажи, які їхали на позашляховику “Міцубіші”. Сам же військовий юрист убік захопленого ворогом села виїхав разом із бійцями-розвідниками на “броні” – БТР-80. Доїхавши до останнього населеного пункту, контрольованого українською армією, села Петрівське, офіцери залишили групу прикриття разом із бронетранспортером там. А самі, причепивши на свій позашляховик білий прапор парламентарів, утрьох поїхали до Степанівки.

– По дорозі ми заїхали на Савур-Могилу, яка на той час утримувалася нашими, – згадує Валерій. – Уточнивши обстановку, поїхали далі.

Проїхавши ще кілометр, українці пробили шину. Замінити колесо вирішили одразу ж, на місці. Валерій з Євгеном міняли колесо, а полковник Без’язиков тим часом спостерігав за місцевістю у бінокль. Ні тоді, ні згодом, вже в’їжджаючи до Степанівки, жодної людини офіцери не бачили.

У центрі села українці зупинили машину та вийшли.

– Ми з Женею метрів 50 прогуляємось – може, побачимо когось, – сказав Шмигельському Без’язиков. – Нікого не зустрінемо – повернемося.

Валерій залишився біля машини, а офіцери-розвідники рушили центральною вулицею села.

Пройти 50 метрів – це хвилина, не більше. Хвилин за десять Валерій почув якесь шелестіння у повітрі та зрозумів: село обстрілюється. Раптом метрах у 15 від нього почали рватися снаряди. Офіцер стрибнув за купу відсіву, але один осколок його все ж наздогнав та застряг у кевларовому шоломі в районі потилиці – шолом врятував життя Валерія. Та свідомість від контузії офіцер усе ж втратив і хвилин 10-15 лежав у безпам’ятстві. Коли отямився – відповз трохи далі, за зруйнований снарядами паркан. В принципі, Шмигельський міг би сісти за кермо та поїхати геть, але він залишився й чекав на своїх товаришів. І раптом…

– Вале-ра! Вале-ра! – почувся голос капітана Мандажи.

Почувши голос розвідника, Валерій підвівся та вийшов на дорогу. І тут він побачив Мандажі, за спиною якого… ішов озброєний ворог! Ще декілька озброєних автоматами сепаратистів крокували поруч із офіцером, у якого, як виявилося, руки були зв’язані за спиною. До них – якихось 30 метрів, не втечеш!..

Ламаною російською мовою чеченець крикнув:

– Снимай афтамат, кидай ка мне!

Діватися було нікуди, й Валерій виконав вимогу. Одразу ж до нього підбігли два інші бородані й кинули його обличчям в землю.

Уже в дорозі Валерій запитав одного з чеченців, хто вони й звідки, на що почув відповідь: “Офіцери збройних сил Чеченської Республіки”. А на запитання, що вони роблять в Україні, чеченець відповів, що “защищат рускі брат’я ад бандеравцав”…

Кинувши трьох зв’язаних по руках і ногах офіцерів до їхнього позашляховика, чеченці відвезли їх до сусіднього села Дмитрівка, а там, не розв’язуючи, кинули до стічної ями. Звідти поодинці їх доставали й водили на допити, під час яких били, катували й навіть імітували розстріл у голову. А коли стемніло, полонених закинули у вантажний мікроавтобус й повезли до Донецька. На кожному блокпосту кадировці зупиняли бус і пропонували сепаратистам, що стояли на ньому, “атпіз…ть українскіх палковніка і майора”. Регочучи, ті раділи й лупцювали зв’язаних полонених, після чого мікроавтобус їхав далі до колишнього обласного центру.

У Донецьку полонених кинули до підвалу будівлі Донецького обласного управління СБУ. Причому – розвели по різних камерах. Сусідами по камері Валерія виявилися, зокрема, старі добрі знайомі автора – заступник командира 30-ї окремої механізованої бригади підполковник Василь Стасєв та заступник командира батальйону тієї є бригади з виховної роботи майор Олег Рой, які потрапили у полон напередодні, після того сумнозвісного бою підрозділів “тридцятки”.

Майже щодня протягом перебування майора юстиції Валерія Шмигельського у цій камері до неї приводили нових полонених українських військовослужбовців…

Напередодні Дня Незалежності України, 22 серпня, бранців перевели до будівлі колишнього архіву Донецького обласного управління СБУ. На той момент їх було 54 чоловіки.

Від Шмигельського та Стасєва, як старших офіцерів української армії, бойовики вимагали дати інтерв’ю сумнозвісному російському екстремістському каналу Life News. Та українські офіцери навідріз відмовилися. Тоді їх повели до “Царя” – тоді новоспеченого “міністра оборони ДНР”, нещодавнього тренера з дзюдо Володьки Кононова, який невдовзі начепить генеральські погони, денеерівські георгіївські хрести та навіть зірку фейкового “Героя ДНР”. На той час Валерій ось уже декілька днів ходив босий – його суперові, куплені за власний кошт берці забрав один із кадировців. Оскільки вести босяка до “міністра” було не комільфо, для нього знайшли якісь капці. Саме в них потім Валера був увічнений невідомим йому фотографом під час так званого параду полонених на вулицях Донецька – світлини, які облетіли весь світ. Кононову українці також відповіли відмовою щодо інтерв’ю. На це Кононов пообіцяв їм, що, мо-

у полоні

вляв, у цьому підвалі вони й згинуть…

Якось кадировець намагався зірвати з шиї Валерія хрестик – не золотий, не срібний – звичайний дерев'яний хрестик із Лаври. Тільки тому, що він мусульманин і не хотів бачити символ християнства. Валерій вивернувся, й хрестик залишився на шиї, зате чеченець копачем поставив його на коліна. Забитий важким чоботом куприк болів ще багато місяців – навіть після визволення з полону. А там чоловік знайшов порожню пластикову пляшку, випустив з неї половину повітря, стиснув і підкладав під скалічену спину вночі на залізному ліжку…

Зранку 24 серпня бранців вивели на так званий парад військовополонених. Ще о четвертій ранку Валерія Шмигельського в числі інших бранців архіву СБУ підняли й кудись повели – подейкували, що на мінне поле в Донецькому аеропорту… Але виявилося – ні, на "парад".

Терористи попередили: хто не піде – буде розстріляний. Пішли усі… Після "параду" їх повернули до камер.

Чи не щодня кожного полоненого водили на допити. Допитували двоє "слідчих" – один із позивним "Заєць", інший – "63". Першого звали Віктором Васильовичем і був він уродженцем міста Ярмолинці, що на Хмельниччині. Судячи зі спілкування – працівник правоохоронних органів. Другий – повна протилежність: психічно неврівноважений, агресивний прихильник панування слов'янства й "руського мира" на планеті. Словом, класика жанру: добрий та поганий копи.

Під час допитів на бранців постійно чинився психологічний тиск, їх били, погрожували знайти й знищити їхні сім'ї. І іноді хід допитів фільмувався представниками каналу Life News.

Та побої – це не найстрашніше. Гірше було те, що над полоненими відверто знущалися! У їжу підсипали проносне, а потім просто не пускали до туалету, змушуючи мучитися від нестерпного ріжучого болю в кишечнику та "ходити" прямо у камері в поліетиленові пакети чи пластикові пляшки. Нічого більш принизливого сепаратисти придумати не могли!

Охороняли бранців уже не кадировці, а місцеві сепаратисти – відсотків на 80 уродженці Слов'янська. Із цього міста, наприклад, був "Кіріл" – 27-річний Олександр Коняхін, "Кент" – 23-річний Ярослав Іщенко. Були й сепаратисти з інших місцин Донбасу, приміром – "Адреналін" – Іван Колесник із Амвросіївського району. Траплялися, на здивування полонених, і сепаратисти з інших регіонів України. Серед таких запам'ятався Сергій Пилипенко з Черкащини – бойовик 1957 року народження з позивним "Крутой". Та були серед них і поміркованi люди, цілком нормальні, які потрапили до юрби бойовиків випадково чи вже потім розчарувалися в утопічній "Новоросії". Один із сепаратистів співчував полоненим і навіть давав їм телефон, аби вони могли подзвонити рідним та близьким. Так, 27 серпня Валерію вдалося зателефонувати дружині, а згодом йому була надана можливість зв'язатися з нею через "Скайп".

Весь час знаходження Валерія у полоні його батько, адвокат Валентин Шмигельський, та дружина, економіст Алла Шмигельська, не сиділи, склавши руки, а боролися за його визволення. Батько звернувся до Вінницького обласного управління МВС, дружина – обласного управління СБУ та до начальника Військової служби правопорядку у Збройних Силах України. Був задіяний у пошуках і народний депутат України Микола Катеринчук, який вимагав звільнення бранця у владних структур – звертався до голови СБУ, МВС, Президента України. Крига скресла, коли начальник Головного слідчого управління СБУ України генерал-майор Василь Вовк через свої канали вийшов на лідера донецьких сепаратистів Олександра Захарченка й той погодився переговорити телефоном із дружиною Шмигельського Аллою. Під час розмови він дав "слово офіцера", що скоро Валерія звільнять. Цікаво, щоправда, яке право на слово офіцера має вчорашній сантехнік, та – менше з тим. Не відразу, але своє слово Захарченко стримав. 4 грудня група переговірників на чолі з керівником громадського руху "Офіцерський корпус" Володимиром Рубаном обміняла Валерія Шмигельського на полоненого сепаратиста Олександра Галагуру. Протягом доби Рубан переховував визволеного бранця в одному з готелів у центрі Донецька – його обмін "через голову" Кононова визвирив останнього! Лише наступного дня, 5 грудня, Валерія та ще чотирьох визволених із полону "п'ятисотих" повезли до Дніпропетровська.

Капітанові (тепер – майору) Євгену Манджи поталанило трохи більше: його обміняли через місяць, ще у вересні. А ось полковнику Івану Без'язикову не позаздриш: минуло більше року, а він і досі у полоні, до того ж, – ось уже майже півроку не виходить на зв'язок…

Невдовзі вдома, у Вінниці, Валерія зі сльозами на очах зустрічали батьки та дружина з двома синочками – дворічним Женею та десятирічним Ярославом. Зустрічали схудлого на 16 кілограмів та, як потім стало відомо під час ВЛК, із втратою на 10 відсотків слуху на ліве вухо – наслідки контузії.

У шпиталь майор юстиції не лягав, навіть відпустку не відгуляв – повернувся до виконання службових обов'язків. А ще написав безліч пояснювальних та звернень. Його грошове забезпечення з усіма належними надбавками й преміями весь час знаходження чоловіка у полоні дружина, щоправда, отримувала. Та нашу вітчизняну бюрократію хіба перепреш? Після полону у офіцера виникли проблеми із поверненням нарахованих йому коштів за відрядження до зони АТО, оскільки на посвідченні про відрядження були відсутні відмітки про його вибуття… у полон! Щоправда, потрібно віддати належне керівництву – невдовзі абсурдне питання з повістки дня було зняте. Залишилися проблеми з видачею дубліката посвідчення учасника бойових дій, яке разом із рештою документів залишилося у сепаратистів. А ще – відібрані у нього автомат АКС-74 та 240 набоїв до нього, дві гранати РГД-5 та магазин із 8 набоями до пістолета ПМ. Зброя – це не жарти й, хоча зрозуміло, де вона й через що, та є на подібні випадки офіційні процедури. Із викладенням обставин свого захоплення в полон на території, підконтрольній Російській Федерації, звернувся з повідомленням про скоєння проти нього злочинів до Слідчого комітету Російської Федерації! Це було обов'язковою умовою на шляху до Європейського суду – сьогодні позов громадянина України Шмигельського Валерія Валентиновича розглядається саме там, у Страсбурзі.

Протягом зими-літа 2015 року майор юстиції Валерій Шмигельський продовжував виконувати свої службові обов'язки у зональному відділі ВСП, а восени зголосився на друге відрядження до зони проведення АТО. Хоча й заявили йому сепаратисти, коли відпускали, що, мовляв, другого разу не буде, розстріляють, та Валерій їхав удруге на Донбас без страху. По-перше, він не воює, а забезпечує правоохоронну діяльність, а по-друге – комусь захищати Батьківщину треба чи ні, зрештою?! Якщо всі "воюватимуть" лише в Інтернеті чи взагалі поноситимуть владу за склянкою оковитої на кухні, ворог не те, що до Дніпра – до Ла-Маншу дійде!..

На даний момент майор юстиції гідно виконує свої обов'язки на Луганщині, у секторі "А" зони АТО. Затримує "аватарів" і хабарників, слідкує за тим, аби на блокпостах і контрольних пунктах в'їзду та виїзду не брали тих самих хабарів та не скоювали інших правопорушень – словом, виконує свою роботу з дотриманням законності. А вдома у найманій квартирі на нього знову чекають дружина й сини…

Олексій Тригуб.
"Крила України".

ВШАНУВАННЯ

В пам'ять про Героя…

Днями у школі села Загвіздя, що на Івано-Франківщині, відбувся урочистий захід з нагоди відкриття меморіальної дошки на честь загиблого у жовтні минулого року в зоні проведення АТО підполковника Ярослава Костишина, який навчався тут до 1998 року.

У мітингу взяли участь вдова і двоє доньок офіцера, а також представники Командування Повітряних Сил Збройних Сил України, командування частини з Хмельниччини, де офіцер проходив військову службу, командир та бойові побратими зі зведеного загону Повітряних Сил ЗС України, представники місцевих органів влади, учні та педагогічний колектив школи, рідні, близькі та друзі Ярослава Костишина.

Офіцер загинув 27 жовтня 2014 року при виконанні бойового завдання у складі зведеного загону Повітряних Сил в зоні проведення антитерористичної операції поблизу населеного пункту Авдіївка.

– Підполковник Костишин був одним із кращих офіцерів нашої військової частини, прекрасним спеціалістом, люблячим чоловіком та турботливим батьком, – згадуючи про свого офіцера, наголосив полковник Микола Сандул. – Він був справжнім патріотом, вірним та відданим сином Батьківщини. Від початку збройної агресії на сході нашої країни він супроводжував колони та забезпечував боєприпасами військові частини в Новому Калинові, Бродах, Старокостянтинові, Озерному, Миргороді, Чугуєві, Дніпропетровську, Миколаєві та Мартинівці. Пізніше добровольцем пішов до зведеного загону Повітряних Сил Збройних Сил України та з честю і гідністю виконував поставлені завдання на одній із найнебезпечніших ділянок проведення антитерористичної операції, прикриваючи населений пункт Авдіївка та Донецький аеропорт. Його патріотизм заряджав та надихав, а любов та повага до державних символів завжди були прикладом для наслідування. Завжди з ним – і вдома, і на робочому місці, і під час супроводження колон, і під час виконання завдань в зоні АТО – був Державний Прапор України, – наголосив Микола Сандул.

Виступали під час мітингу й вчителі, й односельці загиблого героя. Взяв слово і його бойовий командир – командир зведеного загону Повітряних Сил ЗС України.

– Його оптимізм, невичерпна енергія, позитив та бажання жити допомагали та підтримували усіх хто знаходився поруч з ним, – підкреслив полковник Богдан Бондар. – Він завжди був душею компанії…

Наказом Міністра оборони України від 10 вересня 2015 року №680 майору Костишину Ярославу Мирославовичу присвоєно чергове військове звання (посмертно) "підполковник". За особисту мужність і героїзм, проявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, Президент України Петро Порошенко Указом "Про відзначення державними нагородами України" №892/2014 від 27 листопада 2014 року посмертно нагородив підполковника Ярослава Костишина орденом "За мужність" III ступеня.

Ярослав Мирославович Костишин пішов з життя раптово, проте назавжди залишиться в пам'яті рідних, друзів та бойових побратимів. Меморіальна дошка, яку відкрили у його школі, це – ще один доказ того, що пам'ять про героя не згине, а учням школи буде на кого рівнятися, і вони виховуватимуться в дусі патріотизму та любові до Батьківщини, шанобливого ставлення до військових та учасників АТО.

Вічна пам'ять та слава героям-захисникам Вітчизни!

Олександр Апанович.
м.Хмельницький.

“Петріот” отримав РЛС кругового огляду

Компанія Raytheon поставить армії США першу РЛС з активною ФАР для комплексу ППО/ПРО Patriot на початку наступного року. Про це повідомляє веб-сайт компанії.

Антенна решітка розроблена на основі нітриду галію GaN, яка забезпечує огляд повітряного простору на 360 град. Компанія вклала у розробку цієї РЛС близько 150 млн дол. і тепер планує дооснастити нею більше 220 систем “Петріот” армії США та ще 12 країн світу, де ЗРК “Петріот” перебуває на озброєнні. Як зазначається у пресрелізі компанії, окрім збільшення бойових можливостей РЛС, вона ще й дозволить удвічі зменшити витрати на власне технічне обслуговування.

НОВИНКА

Ракета для спецназу

Ракета довжиною 43 та діаметром майже 5 сантиметрів від Raytheon може вражати цілі на відстані понад 2 кілометри. Повідомлення про таку розробку зробив директор передових систем компанії Raytheon Джеймс Сміт. Начебто нічого прогресивного і немає у такій новині, якби не те, що відтепер ракетне озброєння цілком ймовірно може стати на один щабель зі стрілецькою зброєю, адже її запуск здійснюється зі звичайного підствольного гранатомета.

Новинка обладнана цифровою напівактивною лазерною голівкою наведення та має велику точність. Вона може знищувати як статичні, так і малорухомі цілі. Як стверджують розробники, ракету можна запустити зі стандартного для гвинтівок M16 та M4 підствольного гранатомета M320, який, до речі, можна використовувати і як окрему одиницю зброї. Після виходу із каналу ствола за допомоги стартового піропатрона, вмикається бездимний маршовий ракетний двигун, що не дає можливості противнику виявити місце пуску.

У Raytheon стверджують, що передусім новинка стане у пригоді для спецпризначенців, спектр виконання завдань якими часто вимагає наявності у “кишені” саме такого типу боєприпасів. Також у компанії повідомили, що для здійснення пуску ракети не потрібно вносити жодних змін до конструкції підствольного гранатомета M320.

“Призовні дірки” лататимуть дрібними злочинцями

Останнім часом події, що відбуваються у російському військовому відомстві, дедалі важче піддаються осмисленню за традиційними законами логіки. Ще два тижні тому у тренді російського Міноборони був саме культурний розвиток “чемних зелених чоловічків”. На державному рівні їх вирішили позбавити згубної звички лаятися ненормативною частиною словникового запасу, правильно поводитися із представницями жіночої статі і, навіть, правильно користуватися ложкою та виделкою, про що випустили книжку-пам’ятку мало не для кожного солдата та офіцера.

Однак вже сьогодні депутати Держдуми пропонують перетворити армію на виправну колонію для дрібних злочинців. Зокрема, цього тижня член комітету Держдуми з конституційного законодавства і державного будівництва Олексій Діденко від партії ЛДПР готує законопроект про внесення змін до кримінального законодавства країни, відповідно до яких буде введено новий виправний захід для осіб, що вчинили ненасильницькі злочини невеликої та середньої важкості. За такі порушення закону, вчинені чоловіками вперше у віці від 18 до 45 років, російський депутат замість “відсидки” терміну за гратами пропонує альтернативу у вигляді проходження військової служби у збройних силах Росії.

За оцінками розробників нововведення, це дозволить більш гуманно реалізовувати політику перевиховання громадян, вперше засуджених за незначні злочини, а також певним чином вирішить і питання з переповненістю місць позбавлення волі. При цьому, термін служби в армії дорівнюватиме терміну позбавлення волі, передбаченому відповідними статтями кримінального законодавства за конкретний злочин.

Показово, що підготовка законопроекту ведеться як раз у розпал призовної кампанії, в рамках якої планується призвати до війська близько 150 тисяч новобранців. Тому, цілком ймовірно, справжня мета підготовки такого законопроекту лежить у площині глобальної проблеми для російських військкомів як невиконання планів призову з різних причин. Серед таких може бути й небажання російської молоді відбувати військову повинність у період ведення Росією одразу двох воєнних кампаній в Україні та Сирії. Відтак, “призовні дірки” у російській армії лататимуть дрібними злочинцями.

ГЛИБОКО ЗАНЕПОКОЄНІ

Російських парламентарів налякав “французький” винищувач

У МЗС Росії висловили глибоку стурбованість у зв’язку із небезпечним наближенням винищувача ВПС Франції до лайнера з делегацією російського парламенту, що сталося 19 жовтня в національному повітряному просторі Франції. Про це йдеться в офіційній заяві на сайті російського відомства закордонних справ.

Із цього приводу французького посла у Росії терміново зажадали “на килим” (у дипломатії практикується у виняткових випадках) для надання пояснень та чергового висловлення глибокої стурбованості російської сторони у зв’язку з подією. У свою чергу, офіційний Париж заявив, що літаки французьких ВПС не причетні до інциденту. Більше того, сама подія сталася не у повітряному просторі Франції.

Чому саме російський гнів зупинився на французах, достеменно не відомо. Втім, очевидно плутанина сталася через російських пілотів, які не змогли точно визначити ані місце інциденту, ані державну приналежність винищувача. Як згодом повідомляло інформаційне агентство Reuters, небезпечне зближення сталося у повітряному просторі Швейцарії, якій, власне, і належав винищувач.

НА ОЗБРОЄННЯ

Армія США оснащується APKWS

Армія США закупила першу партію ракет з лазерним наведенням APKWS (Advanced Precision Kill Weapon System) виробництва компанії BAE Systems для використання в поточних операціях в Іраку і Афганістані. Про це повідомляє веб-сайт компанії BAE Systems.

Ракета перебуває на озброєнні ВМС і Корпусу морської піхоти США. Там вона вже продемонструвала свої можливості з високої ймовірності враження цілей. Втім, найголовніша її перевага, як вважають американські військові, – низька вартість ракети, що дає можливість суттєво зменшити витрати на проведення операцій.

Варто зазначити, що сама ракета не нова. Це бувший некерований боєприпас Hydra 70, який можуть нести на собі понад 10 типів літаків і вертольотів армії США. Відтепер, внаслідок встановлення на Hydra 70 системи лазерного наведення, остання перетворила ракету на високоточну зброю.

НАВЧАННЯ

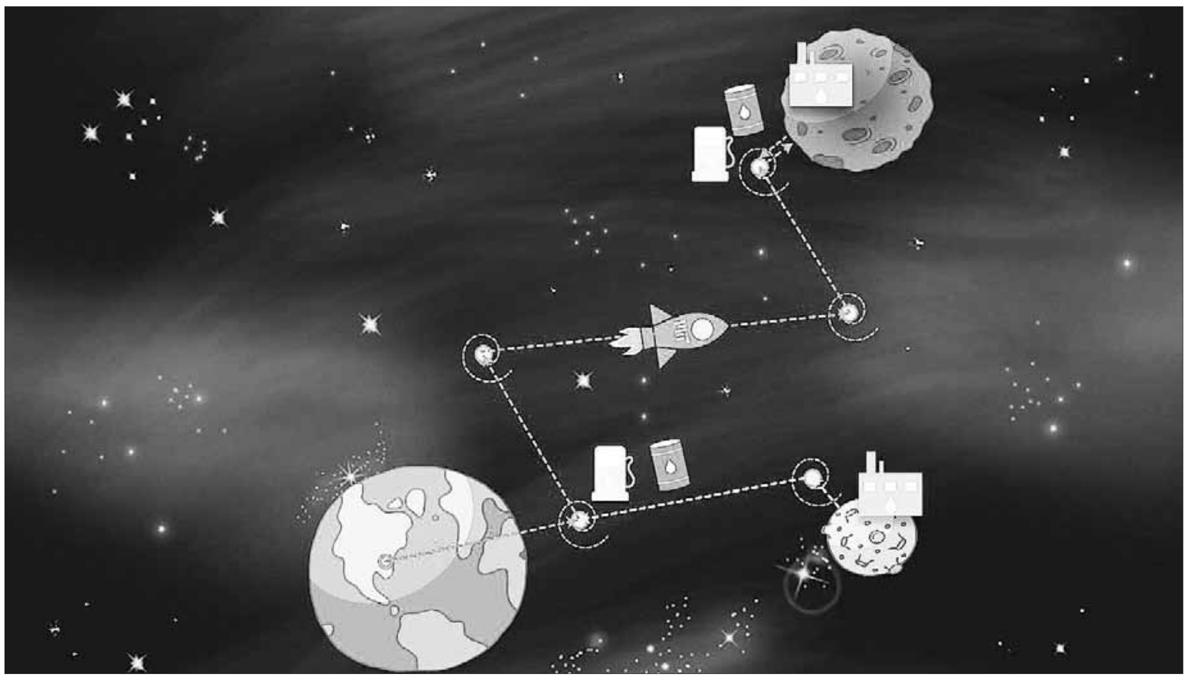
У НАТО розпочалися наймасштабніші маневри

Цього тижня союзники по Альянсу почали найбільші за останнє десятиліття військові навчання в Середземному морі, які стало своєрідною реакцією на дії Росії у Прибалтійських країнах, Україні, Сирії та натяком на те, що будь-яка спроба порушити суверенітет однієї з держав НАТО призведе до рішучої військової відповіді з боку всіх держав цього блоку.

До навчань, які триватимуть протягом п’яти наступних тижнів, задіяні 36 тисяч військовослужбовців, військові кораблі та літаки.

Як заявив командувач об’єднаних сил НАТО у Європі генерал Філіп Брідлав в рамках відкриття навчань в Італії, мета їх проведення – перевірка здатності новостворених сил швидкого реагування НАТО ефективно відповідати на сучасні виклики та загрози, що стоять перед союзниками. Відповідно до сценарію навчань, сили швидкого реагування НАТО, уповноважені Радою Безпеки ООН, допомагатимуть захистити державу, що опинилася під загрозою збройної агресії з боку іншої країни. При цьому Альянс забезпечуватиме безпеку як з моря, так і з повітря. Одним із етапів навчання стане перевірка передової групи сил швидкого реагування Альянсу в складі 5 тисяч осіб. Крім того, в рамках маневрів буде проведено оцінку окремих підрозділів та сертифікацію штабу сил ШР за найвищим ступенем готовності.

Сторінку підготував Сергій Клименко.

ОПТИМАЛЬНЕ РІШЕННЯ

"Заправка" на Місяці прискорить подорож до Марса

Споруда спеціальної дозаправочної станції на Місяці або орбіті навколо нього може помітно знизити вимоги щодо місткості баків космічного корабля, що летить до Марса, і прискорити відправку перших колоністів і мандрівників на Червону планету, заявляють учені, що опублікували статтю в Journal of Spacecraft and Rockets.

– Наша кінцева мета - колонізація і створення постійної і самопідтримуючої популяції людей на Марсі. Для цього нам потрібно, образно висловлюючись, прокласти дорогу через космос до Марса, яка дозволила б нам дешево подорожувати до нього. Наші колеги раніше замислювалися про те, що зупинка на Місяці може здешевити цей шлях, але ми стали першими, кому вдалося довести це твердження математично, - заявив Олів'є де Уек з Массачусетського технологічного інституту (США).

Де Уек і його колеги, прорахувавши ефективність кілька сотень можливих сценаріїв польоту на Марс показали, що споруда "заправки" на Місяці і витяг компонентів для палива з її надр може зменшити масу корабля, що летить до Марса, на 68% і заощадити величезну кількість ресурсів, коштів і часу.

Зараз NASA планує відправити першу експедицію на Марс по прямому маршруту, безперервно рухатиметься від Землі до Марса. Як показали проведені його групою розрахунки, це не оптимальне рішення. Виявилося, що найшвидше Марса можна досягти, подорожуючи до нього через кілька зупинок і використовуючи ті ресурси, які людина може отримати з надр інших планет і з порожнечі Сонячної системи.

Вчені пропонують запускати із Землі космічний корабель з мінімальними запасами палива і направляти їх не до Марса, а на стабільну орбіту в околицях Місяця. Коли він прибуде до супутниці Землі, місячна "заправна станція" відправить у космос кілька баків з паливом, яке буде вироблено з місячного реголіту і запасів водяного льоду, який зустрічається в темних кратерах на поверхні Місяця.

Частина таких баків, разом з іншими запасами місячних ресурсів, як пропонують математики, може бути запущена в порожнечу між Марсом і Землею заздалегідь, за кілька років або місяців до початку подорожі, що дозволить космічному кораблю "дозаправлятися" в дорозі, підбираючи їх.

За словами вчених, прийняття такої стратегії підготовки до польоту на Марс може заощадити десятки мільярдів доларів і прискорити політ до Червоної планети на кілька років, який зараз намічений на середину 2030 років.

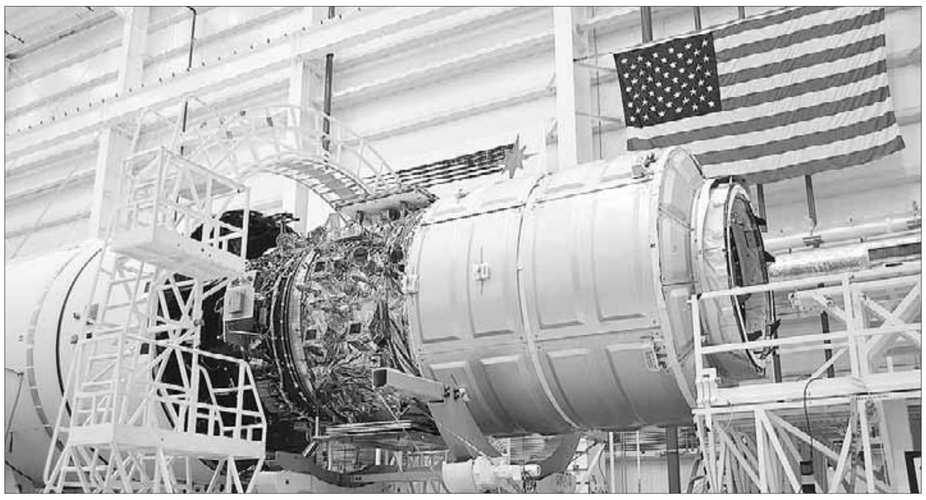
ПЛАНИ

Космічна вантажівка Cygnus відправиться до МКС 3 грудня

Перший після аварії в 2014 році старт космічної вантажівки Cygnus американської компанії Orbital ATK до Міжнародної космічної станції запланований на 3 грудня, повідомило NASA.

Cygnus, який на орбіту виведе ракета-носій Atlas V, повинен доставити на МКС близько 3,5 тонни вантажу. Старт ракети з комічним апаратом попередньо намічений на 3 грудня з космодрому на мисі Канаверал (штат Флорида).

Крім провіанту, води і предметів першої необхідності вантажівка доставить на орбітальну станцію матеріали для наукових експериментів та обладнання. У числі іншого екіпаж отримає мікросупутник, який вперше буде виведений на орбіту з МКС.

ПІДГОТОВКА

Китай планує досліджувати космічний простір

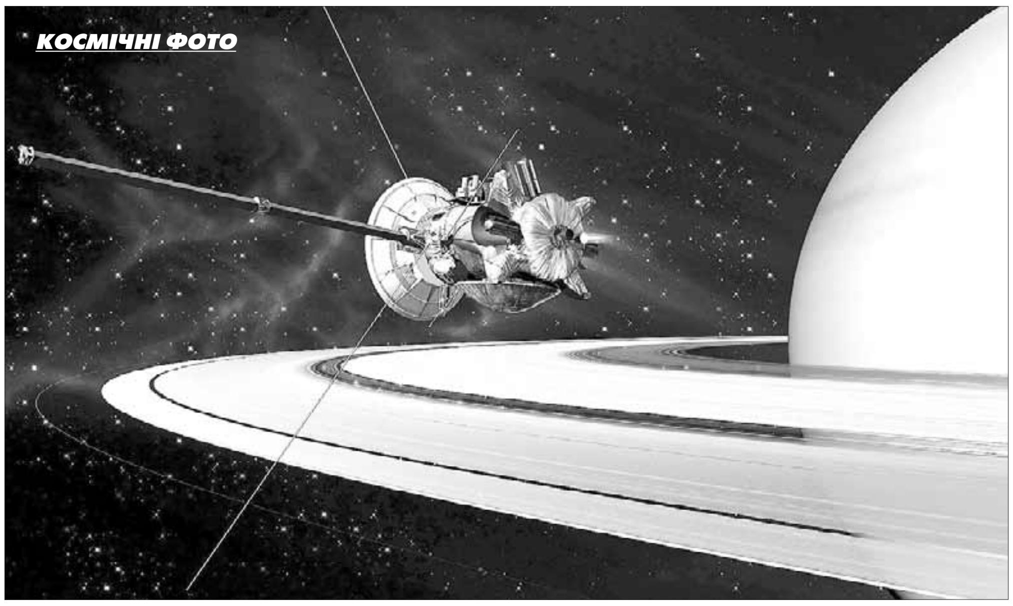
Китай планує запустити серію супутників для дослідження космічного простору в кінці нинішнього і наступного року. Про це заявив директор Центру космічної науки при Академії наук Китаю У Цзі.

"На сьогодні в країні в основному завершуються випробування супутника для зондування частинок темної матерії, запуск якого призначений на кінець поточного року", – сказав У Цзі, додавши, що в районі Хуайжоу на північному сході китайської столиці також завершено будівництво Центру управління польотами супутників, який вже приведений у готовність до виконання поставлених завдань.

За словами У Цзі, Китай подолав серйозні труднощі в розробці оптичного приладу супутника квантового зв'язку і домігся значного прогресу в дослідженнях його корисного навантаження.

При цьому розробка науково-експериментального супутника "Шіцзянь-10", призначеного для вивчення законів руху матерії й життєвої діяльності в умовах мікрогравітації та космічної радіації, і супутника з рентгенівським телескопом жорсткого діапазону, призначеного для виявлення надмасивної чорної діри і високоенергетичних небесних тіл, йде гладко . Їхні запуски також заплановані на першу половину 2016 року.

КОСМІЧНІ ФОТО

Станція Cassini сфотографувала Мімас і Пандору

Станція Cassini зробила знімки двох супутників Сатурна - Мімаса (в діаметрі досягає 396 кілометрів) і Пандори (в діаметрі досягає 81 кілометр), а також приступила до дослідження Енцелада. Про це повідомляється на сайті НАСА.

Під час зйомки, що проходила 26 липня 2015, Cassini знаходився на відстані 781 тисячі кілометрів від Пандори і 904 тисяч кілометрів від Мімаса. Масштаб зображення в першому випадку дорівнює п'яти кілометрам на піксель, і 4,1 кілометра на піксель - у другому.

Крім того, станція Cassini 14 і 28 жовтня, а також 19 грудня пролетить поряд із Енцеладом - найбільш імовірним (нині) з відомих науці кандидатом на роль джерела позаземного життя в Сонячній системі. Так, 14 жовтня станція опиниться на відстані 1 839 кілометрів від поверхні цього супутника Сатурна, а 28 жовтня - 49 кілометрів - мінімальному за всю історію його досліджень.

Станція повинна пролетіти через шлейф, що складається із заморожених частинок, що вивергає кріовулкан Енцелада, і зібрати дані про їх склад. Це може допомогти вченим уточнити існуючі моделі внутрішньої будови супутника Сатурна, зокрема, температурні умови в його підлідному океані, в існуванні якого більшість вчених вже не сумніваються.

Як зазначив один дослідник Крістофер Гляйн, це дозволяє вважати Енцелад "все більш імовірним кандидатом на роль другого джерела життя після Землі в Сонячній системі".

У грудні Cassini наблизиться до Енцелада (на відстань 4 999 кілометрів від його поверхні). Після цього станція до кінця 2017 повинна зробити кілька прольотів поблизу інших супутників Сатурна (зокрема, невеликих Дафніса, Телесто і Епіметея), але вже на відносно далеких від них відстанях (не більше 50 тисяч кілометрів від їх поверхонь). Це дозволить отримати їх найякісніші знімки.

Всього під час своєї останньої місії (що отримала назву Grand Finale) з кінця 2016 до кінця 2017 станція Cassini вчинить кілька прольотів в просторі між кільцями Сатурна досліджуючи регулярні атмосферні зміни газового гіганта.

Місія Cassini-Huygens є спільним проектом НАСА і Європейського космічного агентства. Основна мета - дослідження Сатурна, його кілець і найбільшого супутника планети – Титана. Для цього 15 жовтня 1997 з мису Канаверал у Флориді був запущений автоматичний космічний корабель. 1 липня 2004-го він вийшов на орбіту Сатурна. 25 грудня 2004 від супутника відокремився зонд Huygens, який 14 січня 2005-го висадився на поверхні Титана.

Сторінку підготував Віктор Гедз.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

25 жовтня – 1 листопада

25 жовтня 1955 р. *перший політ здійснив шведський надзвуковий винищувач SAAB-35.*

25 жовтня 1965 р. *відбувся перший політ навчального літака Су-7У (У22-1), Є.К.Кукушев.*

26 жовтня 1940 р. *здійснено перше прибирання нижнього крила в польоті, "складаний винищувач" ІС В.В.Шевченка і В.В.Нікітіна.*

26 жовтня 1940 р. *перший політ здійснив винищувач North American P-51 Mustang (США).*

27 жовтня 1982 р. *під час ірано-іракської війни пілот іракського вертольота Мі-24 збив на зустрічному курсі літак супротивника F-4 Phantom II. Це перший і єдиний в практиці повітряних боїв подібний випадок. Всього під час тієї війни пілоти іракських вертольотів, що літали на Мі-24, Мі-8 і "Газель", збили 53 іранських вертольоти (Bell AH-1J Sea Cobra, AB214, AB212 та інші).*

27 жовтня 1988 р. *відбувся перший політ літака ATR42S консорціуму ATR (Aerospatiale and Alenia Aerospazio).*

28 жовтня 1949 р. *перший політ здійснив американський бомбардувальник літака Martin XB-51.*

28 жовтня 1969 р. *відбувся перший політ навчально-бойового літака Е-155ПУ (МіГ-25ПУ), П.М.Остапенко.*

28 жовтня 1972 р. *відбувся перший політ широкофюзеляжного пасажирського літака західно-європейського консорціуму Airbus industry A-300B.*

28 жовтня 1974 р. *здійснено запуск РН "Протон" АМС "Луна-23".*

29 жовтня 1940 р. *відбувся перший політ винищувача МіГ-3 конструкції ОКБ А.І.Мікояна.*

29 жовтня 1947 р. *відбувся перший політ вертольота Г-4 конструкції І.П.Братухіна.*

30 жовтня 1928 р. *розпочалися випробування літака-розвідника Р-5 М.М.Полікарпова.*

30 жовтня 1930 р. *відбувся перший політ тримоторного німецького бомбардувальника Junkers Ju-52.*

30 жовтня 1967 р. *відбулася перше стикування двох безпілотних КА "Космос-186" і "Космос-188" на навколоземній орбіті.*

30 жовтня 1981 р. *перший політ здійснив перший військово-транспортний літак Ан-124.*

31 жовтня 1939 р. *відбувся перший політ серійного винищувача Dewoitine D.520 з двигуном Hispano-Suiza 12Y 45 з турбонагнітачами Szydlowski (Франція). Це був найкращий винищувач виробництва Франції, що використовувався її ВПС під час Другої світової війни.*

31 жовтня 1943 р. *здійснив перший політ транспортний літак Budd C-93 Conestoga. Він був першою в США оригінальною конструкцією, зробленою з нержавіючої сталі.*

31 жовтня 2006 р. *засновано Військово-історичний музей Повітряних Сил ЗС України.*

31 жовтня 2006 р. *засновано в/ч А2287. Командир – К.Б.Єлізаров.*

1 листопада 1930 р. *перший політ здійснив літак К-9 конструкції К.А.Калініна.*

1 листопада 1940 р. *відбувся перший політ поплавкового патрульного бомбардувальника-торпедоносця N-3PB (на озері Ельсінор в Каліфорнії). N-3PN став першим серійним літаком, розробленим фірмою Northrop Aircraft Inc., і найшвидшим військовим морським літаком того часу.*

1 листопада 1950 р. *відбувся перший політ австралійського літака-мішені "Піка" з двигуном "Аддер" фірми "Армстронг-Сіддлі".*

ВІТАЄМО ІМЕНИННИКІВ

28 жовтня 1938 р. *народився народний депутат України, президент публічного акціонерного товариства "Мотор Січ" В.О.Богуслаєв.*

28 жовтня 1962 р. *народився заступник командира ПвК "Південь" ПС ЗС України В.А.Алімпієв.*

31 жовтня 1959 р. *народився директор воєнної політики та стратегічного планування МО України П.В.Щипанський.*

УКРАЇНЦІ – НАЦІОНАЛЬНІ ГЕРОЇ ІНШИХ КРАЇН

Китайський герой родом… з Донбасу

У яких лише краях не довелося бувати українцям, які тільки народи вони не рятували, залишаючись на віки у пам'яті чужинців і – невідомими – на Батьківщині… Так і уродженець Донбасу українець Антон Губенко у віці 30 років став національним героєм… Китаю!

Майбутній льотчик-ас, який вперше в історії радянської авіації застосував повітряний таран, Герой Радянського Союзу Антон Губенко народився 30 січня 1908 року у селі Чичеріне (нині Волноваського району Донецької області України) в сім'ї селянина. На початку 20-х років родина Губенків переїхала до Маріуполя, де Антон і закінчував семирічку та школу ФЗУ. Після навчання юнак працював спочатку на залізничній станції, а згодом – на кораблях Азовського морського пароплавства. Згодом переїхав на Північний Кавказ, на чорноморському узбережжі якого до призову в армію півроку працював мисливцем на дельфінів.

У Червоній армії – з травня 1927 року. У 1928 році закінчив Військово-теоретичну школу льотчиків у Ленінграді, а в 1929 році – 1-у Качинську військову авіаційну школу льотчиків імені О.М'ясникова. Служив на Далекому Сході у винищувальній авіації молодшим і старшим льотчиком, командиром ланки.

У квітні 1934 року старший лейтенант Антон Губенко був призначений командиром загону 116-ї винищувальної авіаційної ескадрильї Московського військового округу. Незабаром став інструктором з техніки пілотування бригади. Влітку 1935 року призначений провідним льотчиком з проведення військових випробувань винищувача І-16. На завершальному етапі випробувань А.Губенко виконав політ на визначення граничних перевантажень. Випробування були виконані на 1,5 місяці раніше терміну, за що льотчик був нагороджений орденом Леніна. Всього освоїв 12 типів літаків.

Одного разу Губенко став свідком аварії: під час проведення польотів молодий льотчик при зльоті не помітив, що попереду знаходиться літак, і порубав його хвіст гвинтом. При цьому літак вилуватця залишився цілим. Цей випадок навів Губенко на думку застосувати це при крайній необхідності в бою.

13 березня 1938 року молодий ас був направлений до Китаю. Воював у складі Нанчанської винищувальної групи під командуванням підполковника О.Благовещенського. 29 квітня 1938 року в повітряному бою Антон Олексійович помітив, як японський винищувач переслідує підбитий літак старшого лейтенанта Григорія Кравченка, майбутнього двічі Героя Радянського Союзу. Попри те, що боєприпаси до того часу в нього скінчилися, Губенко пішов в атаку і відігнав японця. Після цього супроводжував літак Кравченка до місця вимушеної посадки.

А 31 травня 1938 року старший лейтенант Антон Губенко вилетів на І-16 у складі групи на перехоплення великої групи японських літаків, що складалася з 18 бомбардувальників і 36 винищувачів. Ворожі літаки наближалися до міста Ханькоу. І ось на підступах до міста зав'язався повітряний бій. Наприкінці бою, коли Губенко вже витратив весь боєзапас, він помітив японський винищувач А5М2, що відстав від групи, та вирішив привести його на свій аеродром. Він наблизився до противника впритул і знаками запропонував йому сідати. Японець спробував відірватися переворотом через ліве крило. Але Губенко наздогнав його і повторив свою вимогу. Японець здогадався, що у радянського льотчика немає набоїв, і спокійно повернув у свій бік. Тоді Губенко вирішив його збити. Він підійшов до літака противника впритул і гвинтом ударив знизу по елерону лівого крила. А5М2 втратив управління і впав на землю, а Губенко благополучно приземлився на своєму аеродромі. За цей подвиг відважний пілот був нагороджений Золотим орденом Китайської Республіки.

26 червня 1938 року, відбиваючи наліт японської авіації на Ханькоу, він вступив у бій з винищувачами супроводу і був збитий. Приземлився на парашуті поблизу свого аеродрому. У Китаї воював до серпня 1938 року. У 7 повітряних боях збив 7 японських літаків.

Звання Героя Радянського Союзу з врученням ордена Леніна та медалі "Золота Зірка" Антону Олексійовичу Губенку було присвоєно 22 лютого 1939 року.

Після повернення на Батьківщину почав готуватися до вступу у Військово-повітряну академію. 8 серпня 1938 року був призначений заступником командувача ВПС Білоруського особливого військового округу.

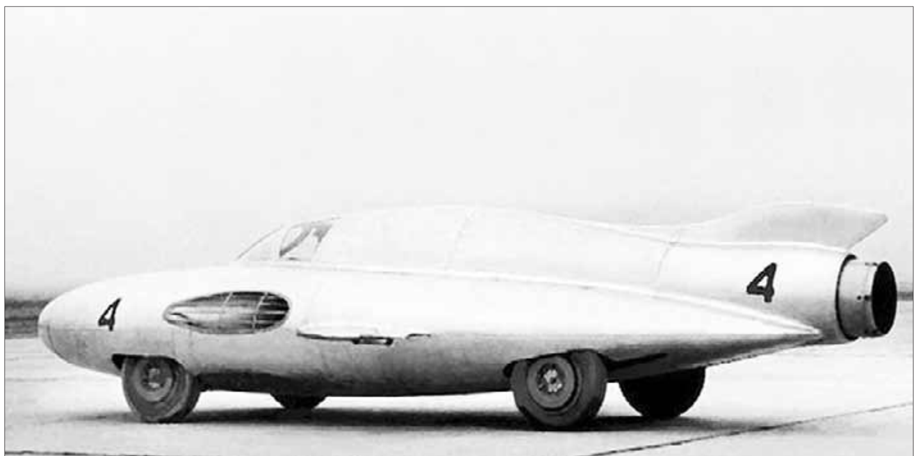
31 березня 1939 року полковник Губенко, відпрацьовуючи під час навчань розроблену ним методику завдання штурмового удару, загинув у авіаційній катастрофі. Був похований на Смоленському цвинтарі біля костелу. У травні 1971 року бюро Смоленського обласного комітету КПРС ухвалило рішення про увічнення пам'яті А.Губенка. За цим рішенням його останки були перепоховані у сквері героїв Великої Вітчизняної війни біля кремлівської стіни.

Нагороджений двома орденами Леніна, орденом Червоного Прапора. Національний Герой Китаю (1938), нагороджений китайським Золотим орденом.

Ім'я Героя носять школа № 3 в Маріуполі та одна зі шкіл у Смоленську. На будівлі ПТУ № 3 в Маріуполі, в якому він навчався, про Героя нагадує меморіальна дошка. А у далекому китайському місті Ханькоу йому встановили пам'ятник.

НЕЗВИЧАЙНІ ЛІТАКИ

Почти самолёт от… Горьковского автозавода!

"Почти самолёт" ГАЗ ТР "Стрела" был создан в 1954 году на Горьковском автомобильном заводе. Автомобиль имел каплеобразный аэродинамический кузов, а точнее – безрамный одноместный фюзеляж, обшитый термообработанными алюминиевыми листами. Он был оснащён и небольшим вертикальным килем курсовой устойчивости, а также боковыми аэродинамическими плоскостями – "плавниками", как их называл А.А.Смолин, ведущий конструктор этого аппарата. Эти "плавники" служили для крепления аэродинамических плоскостей-элеронов, которыми во время движения на больших скоростях можно было изменять аэродинамические характеристики аппарата. По бортам корпуса ГАЗ ТР располагались воздухозаборники турбореактивного двигателя РД-500, имевшего тягу 1590 кг.

В начале 1950-х годов данный двигатель использовался для оснащения нарождающейся реактивной авиации. Ходовая часть ГАЗ ТР имела 4-колёсное шасси с независимой подвеской всех колес от ГАЗ 12 ЗиМ с передними управляемыми колёсами. При этом автомобиль не имел ведущих колёс из-за отсутствия прямой механической связи двигателя с трансмиссией автомобиля. В качестве тест-пилота ГАЗ ТР был приглашен известный в те годы автогонщик М.Метелев, к тому времени – двукратный чемпион СССР по автоспорту. Расчётная скорость аппарата должна была составлять около 500 км/ч, но из-за отсутствия специально подготовленной трассы и высокоскоростных шин максимальная скорость по программе испытательного заезда не должна была превышать 300 км/ч. Испытания аппарата по различным причинам были прекращены. Позднее предпринимались попытки их возобновления, однако тема была закрыта окончательно.

Підготував Олексій Тригуб. "Крила України".

ФУТБОЛ

І хотілося, і моглося…

Підопічним Реброва дуже хотілося перемогти найкращу команду туманного Альбіону. Ця перемога одразу вирішувала б безліч питань. По-перше, усі б забули ганебну поразку від "Шахтаря", по-друге, "Динамо" у рази збільшило б свої шанси на вихід з групи, по-третє – рейтинги і зацікавленість гравцями на трансферному ринку. Адже сенсаційна перемога над такою командою, як "Челсі", ще й на чолі з професором Моуріньо, не залишилася б поза увагою.

Однак маємо лише одне очко, і, наразі, друге місце в групі. Що дає ця нічия динамівцям? Одразу скажу, що кияни не приховували свого задоволення щодо результату. Могло бути й гірше. Згадаймо штангу, перекладину і щасливий для нас вихід сам на сам. Нічия дає нам одне очко і позбавляє "Челсі" двох. Тому конкуренція за вихід з групи зростає. Дві домашні нічиї динамівців з головними конкурентами ("Порту", "Челсі") – це, звичайно, позитив, але перемагати хоча б одну із цих команд все одно треба. І перемагати на виїзді.

Попри нічийний результат, добротна гра динамівців проти англійців вселяє надію у серця вболівальників. А чому б ні? М'яч – круглий.

Ще одним душузігріваючим фактором у цьому поєдинку є участь в основному складі команди одразу сімох українців! І це в Лізі чемпіонів, найпрестижнішому клубному турнірі планети, де футболісти здобувають величезний досвід та професіоналізм, де за ними пильно стежать агенти топових клубів. Безумовно, участь у Лізі чемпіонів та Лізі Європи гравців з українським паспортом позитивно позначиться на якості Національної збірної, яка вже 14 листопада боротиметься за вихід на Євро-2016 у спарингу зі Словенією. Тепер головне, аби до цих матчів було поменше травм та хвороб. А вже на "Арена Львів", де відбудеться перший матч, традиційно, зарядить наших гравців на позитивний результат.

Не варто забувати про українців у інших клубах національного чемпіонату, які постійно делегують гравців у збірну країни: "Зоря", "Дніпро", "Шахтар". Свій черговий матч у Лізі чемпіонів проти "Мальме" гірники неочікувано програли. У підсумку – 0 очок, і жодних шансів на вихід. Луческу й до цього матчу не приховував, що у групі занадто сильні суперники, які винесли українську команду у перших двох матчах із загальним рахунком 0:7. Але чи мав він на увазі скромний шведський клуб. Тож, "Шахтарю" залишається лише боротьба із "Мальме" путівку в Лігу Європи з третього місця.

Юрій Ігнат.
"Крила України".

БАГАТОБОРСТВО

За Кубок Міністра оборони України змагались допризовники

В рамках заходів з нагоди Дня захисника України у Володарськ-Волинському районі, що на Житомирщині відбулися змагання на Кубок Міністра оборони України серед допризовної молоді з багатоборства.

Спортивно-виховний захід, запроваджений з ініціативи помічника Міністра оборони України Дмитра Грищенка та підтриманий районною державною адміністрацією, викликав жвавий інтерес у громадськості району.

Перед початком змагань представники Володарсько-Волинської райдержадміністрації та учасники бойових дій відвідали місцевий цвинтар, де поклали квіти до могил Пилипа Слободенюка та Сергія Порозінського – бійців АТО, котрі віддали своє життя за Батьківщину. На стадіоні, після урочистого підняття Державного Прапора, присутні вшанували пам'ять усіх полеглих українських військовиків, котрі мужньо захищали територіальну цілісність нашої держави від агресії Росії та її найманців, шестеро з яких – вихідці з Володарсько-Волинського району.

У спортивному заході взяли участь 10 шкіл району, які спочатку проходили відбір. Змагання у райцентрі проходили за програмою військово-спортивного багатоборства: легкоатлетичний крос, метання гранати та підтягування. Родзинкою свята були вирішальні матчі на Кубок Міністра оборони України, до якого пробилися 4 найсильніших команди. Красень Кубок, який доставили з Києва разом із медалями та дипломами, було вручено команді Іршанська, яка у запеклій боротьбі перемогла команду Володарськ-Волинського.

Підсумовуючи захід, голова Володарсько-Волинської РДА Андрій Ющенко подякував керівництву оборонного відомства за налагодження зв'язків. Особливо – щодо військово-патріотичного виховання молоді.

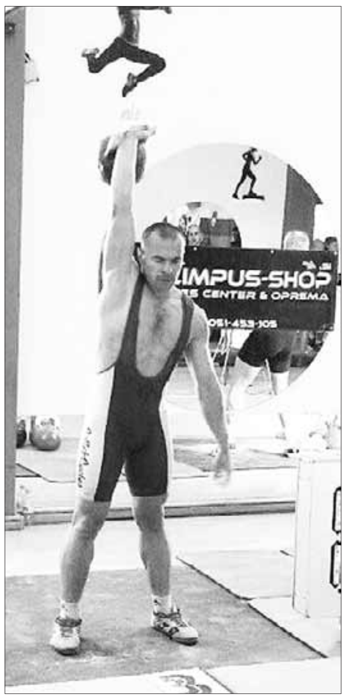
Помічник Міністра оборони України Дмитро Грищенко окреслив першочергові завдання, які поставив Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак стосовно військово-патріотичного виховання молоді в сучасних умовах, та наголосив на необхідності об'єднання зусиль центральних і місцевих органів влади та громадських організацій щодо його відновлення, а також налагодження системної роботи з підготовки допризовної молоді до служби у Збройних Силах України.

– Проведення змагань на Кубок Міністра оборони України серед допризовної молоді став пілотним проектом. Саме проведені заходи на Володарщині є добрим прикладом такої співпраці, – сказав Дмитро Грищенко.

ГИРЬОВИЙ СПОРТ

Старший викладач Військової академії став чемпіоном світу

З 16 по 19 жовтня 2015 року у м. Цельє (Словенія) проходив чемпіонат Світу з гирьового спорту серед чоловіків та жінок у вікових категоріях: юніори, дорослі та ветерани.

У віковій категорії 40-44 роки та ваговій категорії до 75 кг чемпіоном світу став старший викладач кафедри теорії та організації фізичної підготовки Військової академії (м.Одеса) майстер спорту міжнародного класу підполковник Дмитро Полозенко.

З результатом 105 поштовхів та 191 ривок гирі 24 кг та загальною сумою двоборства він набрав 296 очок, випередивши найближчого суперника італійця Алекса Габеглієрі (Alex Gabeglieri) на 23 підйоми у поштовху і на 31 підйоми у ривку та на 54 підйоми у сумі двоборства.

Особовий склад Військової академії щиро вітає чемпіона світу і пишається тим, що майбутніх офіцерів Збройних Сил України навчають і виховують саме такі викладачі. Як кажуть, на власному прикладі.

РЕЙТИНГ WTA

Кербер стала сьомою ракеткою світу, Світоліна залишилася 21-ю

19 жовтня опублікувала оновлений рейтинг кращих тенісисток світу. Згідно з новою версією в ТОП-100 три українські тенісистки залишилися на колишніх позиціях: Еліна Світоліна (21), Леся Цуренко (37) і Катерина Бондаренко (79).

Місця в другій сотні рейтингу займають п`ять українок. По одній позиції втратили Марина Заневська (143) та Ангеліна Калініна (156), на 29 рядків опустилася Катерина Козлова (192), на три піднялася Юлія Бейгельзімер (196). Другу сотню замкнула Ольга Савчук, піднявшись з 210-ї позиції.

Лідер світового рейтингу американка Серена Вільямс випереджає найближчу суперницю румунку Симону Халеп на 4 705 очок. Німкеня Анжеліка Керьєр стала сьомою ракеткою світу, піднявшись з 9-го місця.

Топ-10 рейтингу замикає швейцарка Тімеа Бачинські.

СУДДІВСТВО

Українські арбітри будуть судити матч Ліги Європи

Українська бригада арбітрів обслужить матч групового етапу Ліги Європи "Вільяреал" – "Динамо" (Мінськ).

Головним арбітром призначений Сергій Бойко, асистентами арбітра – Олександр Войтюк і Сергій Беккер, додатковими асистентами – Анатолій Абдула і Віталій Романов. Четвертий арбітр – Семен Шлончак.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
Віддруковано у ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А,
тел. (0432) 55-63-97

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця,
вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса: krula_ukr@i.ua

Головний редактор
М. ПОПЛАВСЬКИЙ
Заст. головного редактора: С. Клименко.
Відповідальний секретар: О.Олехнович.
Дизайн та верстка: Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Тир. 8310 Зам. № 152241.
Перший редактор Сергій Свенцицький

АВТОДРОМ

Subaru показала оновлений Forester

Японський автовиробник Subaru показав рестайлінгову версію кросовера Forester. Поки що оновлені версії складатимуть для власного ринку, однак цілком імовірно, що незабаром оновиться і європейська версія.

Новинка отримала інші фальш-решітку радіатора, бампери, задню та головну оптику. Крім того, авто отримало видозмінені 17-дюймові колісні диски та нові кольори забарвлення кузова. У салоні з'явилася нова мультимедійна система, підігрів задніх сидінь, водійське крісло, що може тримати у пам'яті налаштування для різних водіїв. Також значно розширилися можливості пакета безпеки Eye Sight із системою активного утримання в смузі, адаптивним круїз-контролем і системою запобігання зіткнень з примусовим гальмуванням.

Також на рестайлінговій версії покращили роботу рульового управління, підкоригували налаштування підвіски та збільшили паливну економічність атмосферних моторів. Не забули японці й про шумоізоляцію салону, де, як стверджує виробник, завдяки застосуванню нових матеріалів значно підвищився акустичний комфорт.

Щодо силових установок, то вони, очевидно, перейдуть у спадок від попередника із мінімальними змінами. Для Європи окрім 150 сильного "атмосферника" та 240 сильного турбомотора, двоалітровий дизельний агрегат потужністю 147 к.с. Коробка передач на вибір: шестиступінчаста механіка чи варіатор на стільки ж передач.

Сергій Клименко. "Крила України".

АФІША

"Брати. Остання сповідь"

Уже минув майже місяць з того часу, як на широкі екрани нашої країни вийшов фільм "Брати. Остання сповідь".

Українська стрічка вітчизняної режисерки Вікторії Трофименко знята за мотивами оповідання "Джмелиний мед" шведського письменника Торгні Ліндгрена. У центрі сюжету - історія двох братів, стосунки яких будуються на взаємній ненависті і ворожнечі. У них мало спільного, крім жінки, яка потрапила на хутір випадково і так там і залишилася. Саме ця жінка стає ланкою між двома старими, для яких сенс життя – у двобої.

Стрічка сприймається неоднозначно глядачами. Як зазначає сама режисерка, відгуки цілком протилежні: від щирого захоплення та сліз на очах після перегляду до повного несприйняття та нерозуміння.

"Цей фільм для мене щось на кшталт Ісусових притч, – ділиться враженнями одна з глядачок у Фейсбуці. – В ньому стільки "пластів", що й не перерахуєш. Він мучить тебе, він змушує переживати події знов і знов. Донька сказала мені: "Ви знаєте, мамо, я ніяк не можу забути то кіно". А пройшов вже майже місяць! І за це спонукання до роздумів, до думання я дякую тим, хто створив цей шедевр".

Фільм "Брати. Остання сповідь" побував на понад двадцяти міжнародних фестивалях і став першою українською стрічкою, яку відібрали водночас на три кінофестивалі класу "А" - в Індії, Китаї та Росії. "Брати" здобули шість міжнародних нагород, зокрема на 36-му Московському кінофестивалі приз кінокритиків та за найкращу жіночу роль.

До речі, за словами Вікторії Трофименко, у Росії стрічку сприйняли як алегорію стосунків між РФ та Україною.

- Так, у Росії цю історію сприйняли як алюзію відносин України і Росії. Про це весь час ішлося в пресі. Я пояснювала, що насправді фільм задумувався ще 2008 року, що літературна основа - шведська книга, що це просто збіг. А вони все одно питали, як я могла передбачити таку ситуацію - що зараз точиться війна між двома братами. Вони виходили із сльозами із залу, і вибачалися, і дякували, що ми показали в цьому фільмі єдиний можливий вихід - людяність. А ми говорили про те, що вихід залежить від кожного з нас...

Велика азійська ріка; Місто у Франції; Твердий метал; Столиця Таїланду

Повітряний флот; Українська співачка; Вид деревинного матеріалу; Місто у Франції; Область, регіон; Радянський мотоцикл

Нота; Морська промислова риба; Симптом перевантаження; Корінний народ Криму; Валіза, дорожня сумка; Харчі

РЛС; Персонаж української демонології

Сталевий каркас у залізобетоні; Гірська система в Сибіру; Радянський ЗРК; Міномет 2С12

Касовий талон; Батьківщина Одіссея; Велика змія родини удавів

Дрібна комаха-паразит; Марка вертольота; Надмірне дотримання правил; Татарське зілля; Британський артист; Безправна людина; Місто в Україні

Міра земельної площі; Багаття; Терористична організація в Європі; Крилата ракета; Чоловіче ім'я

Розділювач між Європою та Азією; Обриси обличчя з боку; Полювання; Французький актор; Верхня частина фасаду будинку; Група народів в Азії; Жіноче ім'я

Річковий Бог у давньогрецькій міфології; Кухар на флоті; Іудейська емблема; Марка сигарет

Найкращий зразок чого-небудь; Радянський авіаконструктор; Радянський важкий танк

Цар Іудеї; Футбольний клуб; Судно для подорожей; Майстер повітряного бою

Поле; Грошова одиниця Китаю; Жіноче ім'я; Фахівець з НЛО; Лунатик; Народ в Індії

Ізраїльський БТР; Кормова палуба; Арабське чоловіче ім'я

Марка літака; Рибний суп; В'язень; Опера Пуччіні; Цінний хутровий звір; Електрично заряджена частинка

Марка пістолета; Зображення оголеної натури; Одиниця аптекарської ваги; Ан-22

